

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese **K.Zdanovska**
ar sekretāri **I.Gavrilovu**
pieņemoties prokurorei **I.Ošiņai**

2003.gada 11.novembrī

izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3 civillietu **SIA "Eniro Latvija"** sūdzībā par **Konkurences padomes** lēmumu, ar kuru aizskartas juridiskas personas tiesības, un

konstatēja:

sūdzētājs iesniedza tiesā sūdzību par Konkurences padomes lēmumu, ar kuru aizskartas juridiskas personas tiesības norādot, ka 2003.gada 14.februārī sūdzētājs saņēma Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmumu nr.5 "Par lietas izpētes izbeigšanu lietā nr.110/02/05/2", kas pieņemts pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta 1.daļas 2.punktu, 11.pantu, 13.pantu un 18.pantu, ar kuru nolemts izbeigt lietas izpēti par SIA „Eniro Latvija” 2002.gada 5.marta iesniegumu nr.110 un 2002.gada 22.augusta iesniegumu nr.518 un SIA ”Latvijas tālrunis” 2002.gada 25.oktobra iesniegumu nr. 148, jo SIA „Lattelekom SIA” un SIA “Interinfo Latvijā” darbībās Konkurences likuma pārkāpumi nav konstatēti.

Konkurences padomes lēmumu uzskata par nelikumīgu gan lietas izmeklēšanā pieļauto rupjo procesuālo pārkāpumu dēļ, gan tādēļ, ka Konkurences padomes pasivitātes, vilcināšanās un tendenciozas rīcības dēļ pierādījumu iegūšanā un lietas faktisko apstākļu noskaidrošanā, tas pieņemts bez lietas apstākļu objektīvas un vispusīgas izmeklēšanas. Konkurences padome ir ignorējusi sūdzētāja iesniegtos pierādījumus, kuriem ir objektīva saistība ar lietas apstākļiem. Šie pierādījumi un paskaidrojumi nav pārbaudīti un izvērtēti. Lēmumā nav iekļauti argumenti, kuru dēļ Konkurences padome noraida tos vai citus pierādījumus.

Konkurences padomes lēmumu uzskata par prettiesisku un atceļamu šādu iemeslu un apsvērumu dēļ:

Latvijas Republikas Satversmes 1.pants nosaka, ka "Latvija ir neatkarīga demokrātiska republika". Demokrātiska valsts ir tiesiska valsts, kurā valda likuma varas princips. Valsts pārvaldes darbībā viens no galvenajiem likuma varas principiem ir valsts pārvaldes institūciju lēmumu pieņemšana uz likuma vai vispārējo tiesību principu pamata. Tiesisks administratīvais process nodrošina procesuālo taisnīgumu attiecībās starp valsti un personu. Taisnīgs iestādes lēmuma pieņemšanas process ir obligāts priekšnoteikums, lai iestāde varētu realizēt taisnīgumu materiālajās tiesībās. Ar netaisnīgu procesu nav iespējams iegūt taisnīgu rezultātu. Šī iemesla dēļ valsts pārvaldes institūciju darbība, jeb griba, ir ierobežota ar tiesību normām un personai piešķirtām procesuālām garantijām. Administratīvā procesa pamatmērķis ir aizsargāt privāto tiesību subjektu no izpildvaras pieļautajiem likuma pārkāpumiem.

2002.gada 1.janvārī stājās spēkā Konkurences likums, saskaņā ar kura Pārejas noteikumu 2.punktu, līdz šajā likumā minēto noteikumu pieņemšanai, bet ne ilgāk kā 6 mēnešus pēc likuma stāšanās spēkā, bija spēkā Ministru Kabineta 1997.gada

30.decembra noteikumi Nr.444 "Konkurences likuma pārkāpumu izskatīšanas kārtība". Šie noteikumi bija spēkā līdz 2002.gada 1.jūlijam.

Konkurences likuma 8.panta 6.daļā noteikts, ka "Ministru Kabinets izdod noteikumus par Konkurences padomes lēmumu pieņemšanas kārtību. Šie Ministru Kabineta noteikumi reglamentē: iesaistītās puses un ieinteresētās trešās personas tiesības saņemt informāciju par procedūru, tiesības tikt informētai un tikt uzklausītai: prasības un kārtību, kas Konkurences padomei jāievēro, izmeklējot iespējamās šī likuma pārkāpumus vai pieņemtos lēmumus: termiņus, kas jāievēro Konkurences padomei un iesaistītajām pusēm." Līdz Konkurences padomes lēmuma pieņemšanai minētie noteikumi nav izdoti.

Konkurences padomes lēmums pieņemts 2003.gada 31.janvārī, t.i., brīdī, kad spēkā ir materiālā tiesību norma – Konkurences likums, bet nav pieņemta šajā likumā noteiktā procesuālā tiesību norma, kas reglamentētu Konkurences likuma piemērošanas kārtību.

Sūdzētājs uzskata, ka pie šādiem apstākļiem – tik būtiskas nepilnības tiesību normu sistēmā, Konkurences padomei, lai tā pēc iespējas objektīvāk izmeklētu lietu un pieņemtu pareizu lēmumu, bija sevišķi rūpīgi un precīzi jāievēro vispārējās administratīvo procesu regulējošās tiesību normas un vispārējie tiesību principi, t.sk. vispārējie starptautisko tiesību principi.

Netaisnīga lietas izmeklēšanas procedūras īstenošana, pie tam tik nesaprātīgi ilgā laikā (gandrīz 11 mēneši), kas nav samērojams ar to "trūcīgo" faktu kopumu, kuru Konkurences padome pēc savas iniciatīvas ir ieguvusi, kā arī Konkurences padomes lēmumā ietvertie fakti, uz kuriem pamatoti secinājumi, un šo secinājumu un konstatējumu argumentācija liecina, ka Konkurences padome, izmeklējot lietu un pieņemot lēmumu, ir ignorējusi Ministru Kabineta 1995.gada 13.jūnija noteikumus Nr. 154 "Administratīvo aktu procesa noteikumi" (turpmāk tekstā Administratīvo aktu procesa noteikumi) noteiktos valsts pārvaldes iestādes pienākumus. Konkurences padome ir pārkāpusi tai piešķirtās tiesības (procesuālo juridisko kompetenci) un nav ievērojusi sūdzētāja procesuālās tiesības un tiesiskās garantijas.

Apstākļus, ka Konkurences padome izmeklējot lietu un pieņemot lēmumu, nav piemērojusi Administratīvo aktu procesa noteikumus, apliecina fakts, ka Konkurences padomes lēmumā nav norādes uz šo tiesību normu piemērošanu. Saskaņā ar Administratīvo aktu procesa noteikumu 63.3.punktu, lēmuma obligāta sastāvdaļa ir norāde uz piemērotām tiesību normām.

Administratīvo aktu procesa noteikumu 56.punktā noteikts, ka pēc visu nepieciešamo faktu konstatēšanas un lietas dalībnieku uzklausīšanas, iestāde izvērtē lietas apstākļus un pieņem lēmumu: par lietas izbeigšanu faktu trūkuma dēļ (56.1.punkts): par lietas izbeigšanu sakarā ar to, ka administratīvā akta izdošana nav lietderīga (56.2.punkts); par administratīvā akta izdošanu (56.3.punkts).

Publisko tiesību jomā attiecībā uz valsts pārvaldes iestādes rīcību, darbojas princips – atļauts ir tikai tas, kas noteikts ar tiesību normu. Ar administratīvo aktu procesa noteikumu 56.punktā ietvertu tiesību normu Konkurences padomei kā valsts pārvaldes iestādei, uzlikts tiesisks pienākums pēc visu nepieciešamo faktu konstatēšanas un pirms lēmuma pieņemšanas uzklausīt lietas dalībniekus. Šī pienākuma ievērošana ir sevišķi svarīga, lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam. Uzklaušanai jānotiek brīdī, kad ir reālas iespējas ietekmēt lēmumu. Tādēļ uzklaušana parasti ir jāveic lēmuma sagatavošanas stadijā. Tiesības būt uzklauštam ir lietas dalībnieka svarīgākā procesuālā tiesība un garantija. Šis Administratīvo aktu procesa noteikumu 54. un 56.punktā ietvertais Eiropas tiesību sistēmas pamatprincips

nozīmē ne tikai to, ka persona var izteikties, bet arī to, ka šie izteikumi tiek izvērtēti un arī ņemti vērā.

Administratīvo aktu procesa noteikumu 54.punkta noteikts, ka iesniedzējam ir tiesības iepazīties ar lietu un lietas apstākļiem jebkurā pārvaldes procesa stadijā. Lai pieņemtu tiesisku administratīvo aktu un nekļūdītos analizējot faktus, kuri ir akta pamatā, ir jādod iespēja personai, kuras intereses skars pieņemtais akts. komentēt iegūtos faktus. Ja persona apstrīd iegūtos faktus, jāveic vispusīga iegūto faktu analīze. Tiesību būt uzklaušītam nodrošināšana ir ne tikai lietas dalībnieku, bet arī pašas iestādes interesēs, jo dod iespēju iegūt maksimālu informāciju, lai varētu dot konkrētās situācijas pareizu tiesisko novērtējumu. Konkurences padome šo patiesību nav ņēmusi vērā.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.pantā ir noteikts, ka valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām: tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros: valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim (1.daļa); valsts pārvalde savā darbībā ievēro labas pārvaldības principu; tas ietver atklātību pret privātpersonu un sabiedrību, datu aizsardzību, taisnīgu procedūru īstenošanu saprātīgā laikā un citus noteikumus, kuru mērķis ir panākt, lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses (5.daļa); valsts pārvaldes uzdevums ir informēt sabiedrību par savu darbību; tas attiecas it īpaši uz to sabiedrības daļu un tām personām, kuru tiesības vai tiesiskās intereses īstenotā vai plānotā darbība var skart (7.daļa). Termins "privātpersona" šā likuma 1.pantā 11.punktā definēts kā "fiziska persona vai privāto tiesību juridiska persona".

Konkurences padomes lēmums pieņemts: neinformējot sūdzētāju par Konkurences padomes plānoto darbību un lietas procedūru (to, ka lieta ir lēmuma sagatavošanas stadijā); nenodrošinot sūdzētājam tiesības būt uzklaušītam un izteikt viedokli par faktiem, kuri ir lēmuma pamatā.

Administratīvo aktu procesa noteikumu 15.punktā noteikts, ka izdodot un piemērojot administratīvos aktus, jāievēro arī vispārējie starptautisko tiesību principi. Konkurences likuma 4.panta 1.daļā ietvertā tiesību norma, kā speciālā likuma norma, uzliek Konkurences padomei pienākumu darboties saskaņā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem. Pamatojoties uz LR Satversmes 1.pantu. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta 1., 5. un 7.dalu. Konkurences likuma 4.pantu 1.daļu. Administratīvo aktu procesa noteikumu 9., 15., 54. un 56.punktu, sūdzētājs uzskata Konkurences padomes lēmumu par prettiesisku un atceļamu, jo tas pieņemts, pārkāpjot Konkurences padomes juridiskās kompetences robežas un patvaļas aizlieguma principu. Tiesības būt uzklaušītam ir vispārējais starptautisko tiesību princips. Latvijā tas ir nostiprināts tiesību normā. Šī principa, šīs tiesību normas neievērošana vienmēr rada administratīvā akta prettiesiskumu.

Sūdzētājs Konkurences padomes lēmumu saņēma 2003.gada 14.februārī, t.i. laikā, kad uzskatīja un paļāvās, ka lieta joprojām turpinās izmeklēšana un lieta ir faktu konstatēšanas stadijā. Šo paļāvību apliecina fakts, ka 2005.gada 15.februārī sūdzētājs ar vēstuli nr.660 lūdza Konkurences padomi informēt par lietas nr. 110/02/05/2 "Par konkurences likuma iespējamo pārkāpumu SIA Lattelekom un SLA Interinfo Latvijā darbībā" izmeklēšanas procedūru un plānotajām darbībām šīs lietas izmeklēšanā.

Satversmes 104.pantā noteikts, ka ikvienam ir tiesības vērsties valsts vai pašvaldības institūcijās ar iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības. Likuma "Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldības institūcijās" 11.pantā noteikts, ka ikvienai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības griezties valsts un pašvaldību institūcijās ar mutvārdu un rakstveida iesniegumiem un saņemt atbildi pēc būtības šajā likumā noteiktajā termiņā.

Neņemot vērā sūdzētāja 2002.gada 25.novembra atgādinājuma vēstuli nr.608 par atbildes saņemšanu uz 2002.gada 9.oktobra iesniegumu nr.564 Konkurences padome nav devusi atbildi uz minētajiem iesniegumiem.

Sūdzētājs ar 2002.gada 9.oktobra iesniegumu nr.564 lūdza Konkurences padomi patiesības noskaidrošanai iegūt pierādījumus, kuriem ir objektīva saistība ar lietas apstākļiem, kā arī lietas izmeklēšanā iesaistīt neatkarīgu finanšu ekspertu.

2002.gada 25.novembra iesniegumā nr.508 sūdzētājs lūdza Konkurences padomi informēt par konkrētās administratīvās lietas izmeklēšanas virzību, veiktajām izmeklēšanas darbībām un iegūtiem pierādījumiem. Sūdzētājs norāda, ka administratīvajā procesā kā personas, tā arī pašas iestādes interesēs ir precīza personas tiesību un lietas izskatīšanas procedūru ievērošana, jo tikai tādējādi var nodrošināt tiesiska lēmuma pieņemšanu; savlaicīgi informējot par lietā iegūtajiem pierādījumiem un noskaidrojot sūdzētāja viedokli un argumentus, Konkurences padome, nevilcinot faktu vākšanas procesu, varētu precīzi veikt konkrētās situācijas tiesisko analīzi, apstrīdēto faktu pārbaudi un normatīvajos aktos noteiktajā termiņā dot objektīvu iegūto pierādījumu un konkrēto apstākļu tiesisku novērtējumu.

Diemžēl Konkurences padome neuzklausīja un nerespektēja administratīvā procesa dalībnieka pamatotās, uz Administratīvo aktu procesa noteikumiem un vispārējiem tiesību principiem balstītās atziņas.

Nesaņemot atbildi, sūdzētājs paļāvās, ka Konkurences padomes rīcība ir tiesiska un konsekventa, ka neatkarīgs finanšu eksperts lietas izpētē ir vai tiks iesaistīts un pieprasītie pierādījumi ir vai tiks iegūti.

Sūdzētājs ar 2002.gada 4.marta iesniegumu nr.423 un 21.augusta iesniegumu nr.518 vērsās Konkurences padomē, lai valsts pārvaldes institūcija, kuras mērķis un pienākums ir uzraudzīt, kā tiek ievērots tirgus dalībnieku dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas, negodīgas konkurences un vienošanās aizliegums, kas noteikts šajā likumā, citos starptautiskajos līgumos, veiktu uzraudzību pār 2000.gada 19.maijā starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgto sadarbības līgumu (turpmāk tekstā sadarbības līgums), t.i., tirgus dalībnieku vienošanos.

2002.gada 21.augusta iesniegumā nr.518 sūdzētājs norāda, ka sadarbības līguma mērķis un sekas ir konkurences ierobežošana uzziņu mēdiju tirgū, kā arī SIA "Interinfo Latvijā" monopolstāvoklis reklāmu ievietošanā (peļņas gūšanas nolūkā) SIA "Lattelekom" uzziņu dienestā 118 un www.118.lv.

Pateicoties sadarbības līgumam, privātā uzņēmēj sabiedrība SIA "Interinfo Latvijā" ir ieguvusi ekskluzīvas tiesības uzziņu sniegšanai izmantojot ēno un sabiedrībai plaši zināmo īso tālruņa numuru 118. pārējiem tirgus dalībniekiem – sūdzētājam un SIA "Latvijas Tālrunis" – šāda iespēja ir liegta. Atteikumu piešķirt īso tālruņa numuru SIA "Lattelekom" pamato ar argumentu, ka īsos tālruņa numurus uzziņu sniegšanai pa telefonu ir tiesīgi izmantot tikai fiksētā telekomunikāciju tīkla operators. Šī uzņēmuma saimnieciskās darbības joma ir pavisam cita – peļņas gūšana no reklāmas un informācijas publicēšanas SIA "Lattelekom" uzziņu dienestā 118, uzziņu portālā internetā www.118.lv un drukātajos tālruņu katalogos.

Pateicoties sadarbības līgumam, SIA "Interinfo Latvijā" ir ieguvusi ekskluzīvas tiesības peļņas gūšanas nolūkā (reklāmdevēju piesaistei) izmantojot plaši pazīstamo SIA "Lattelekom" piederošo preču zīmi 118.

SIA "Lattelekom" ir piešķirusi SIA "Interinfo Latvijā" izņēmuma tiesības izplatīt SIA "Interinfo Latvijā" izdotos drukātos tālruņu katalogus SIA "Lattelekom" taksofonos un norēķinu centros, SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" ir vienojušās, ka sadarbības līguma darbības laikā SIA „Lattelekom” iepērk reģionālos tālruņa katalogus tikai no SIA "Inerinfo Latvijā".

2002.gada 21.augusta iesniegumā nr.518, 2002.gada 9.oktobra iesniegumā nr.564 un 2002.gada 25.novembra iesniegumā nr.608 sūdzētājs informēja par faktiem, kas apliecina Konkurences likuma pārkāpumu SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" darbībās.

Konkurences padome lēmuma 13.punktā ir norādījusi, ka sadarbības līgums nesatur Interinfo izņēmuma tiesības slēgt līgumus ar reklāmas ievietošanu Lattelekom 118 uzziņu dienestā. Lēmumā nav norādīti ne faktiskie, ne juridiskie apstākļi, uz kuriem pamatojoties izdarīts šāds secinājums. Lēmuma konstatējošā daļā sadarbības ilgums ir pieminēts tikai 7.punktā, kur norādīti izraksti no līguma 1.2., 2.2., un 3.4.2.punktiem, un 8.punktā (bez izvērtējuma tirgus dalībnieku vienošanās aspektā).

Bet sadarbības līgums ir šīs lietas kodols. Tieši sadarbības līguma darbības sekas ir konkurences ierobežošana uzziņu mediju tirgu. Sūdzētājs vērsās Konkurences padomē, lai tā rūpīgi un objektīvi izvērtētu šī līguma noteikumus un konkurences iespējām radītās sekas.

Konkurences padome nav izvērtējusi sadarbības līgumu ne juridiskajā, ne ekonomiskajā aspektā. Šī vienošanās vispār nav izvērtēta. To apliecina Konkurences padomes lēmuma saturs, kurā: nav juridiskas argumentācijas par Sadarbības līguma atbilstību Konkurences likumam, nav faktu novērtējuma, kas to apliecina; nav sūdzētāja iesniegto pierādījumu izklāsta un ziņu par to izvērtēšanu; nav minēti argumenti, uz kuru pamata noraidīti pierādījumi, kuri sūdzētāja vērtējumā objektīvi liecina par Sadarbības līguma neatbilstību Konkurences likumam un tā pārkāpuma radītajām sekām; nav norādīti juridiski argumenti, uz kuru pamata noraidīts sūdzētāja lūgums izvērtēt Sadarbības līguma izraisītās sekas, lietas izmeklēšanā iesaistot neatkarīgu finanšu ekspertu; nav pamatoti atteikumi iegūt 2002.gada 9.oktobra iesniegumā nr.564 un 2002.gada 25.novembra iesniegumā nr.608 norādītos pierādījumus, kuriem ir objektīva saistība ar sadarbības līgumu.

Saskaņā ar Administratīvo aktu procesa noteikumu 63.4.punktu šādam pamatojumam un argumentiem lēmumā obligāti bija jābūt. Minētajam trūkumam Konkurences padomes lēmumā ir materiālas sekas – nav ņemti vērā konkrēti faktiski apstākļi. Sūdzētājs uzskata, ka pamatojuma neiesniegšana par minētajiem apstākļiem būtiski ietekmē lēmuma likumību – dara to prettiesisku. Konkurences padome, ignorējot Administratīvo aktu procesa noteikumu 49.punktu, nav konstatējusi pamatota secinājuma par pārkāpuma seku esamību vai neesamību izdarīšanai nepieciešamos faktus. Konkurences padome bez pamatojuma ir noraidījusi sūdzētāja iesniegtos pierādījumus, lūgumus iegūt papildu pierādījumus un patvaļīgi pieņēmusī, ka seku nav.

Arguments, pamatojoties uz kuru Konkurences padome "neveica minētās informācijas padziļinātu analīzi" t.i. neizvērtēja iesniegtos pierādījumus, noraidīja lūgumu lietas izmeklēšanā iesaistīt neatkarīgu finanšu ekspertu un iegūt pierādījumus no tirgus dalībniekiem, ir prettiesisks. Lēmuma 10.punktā norādīts, ka "Konkurences padome neveica minētās informācijas padziļinātu analīzi, jo nav konstatēts neviens no sūdzētāja un LT iesniegumos minētajiem Konkurences likuma pārkāpumiem". Šāds "pamatojums" pietiekami skaidri pierāda, ka lēmums ir nelikumīgs.

Konkurences padome, kura kā valsts pārvaldes iestāde ir pakļauta likumam un tiesībām, tomēr ir uzskatījusi, ka tā rīkoties drīkst. No lēmuma 10.punkta satura ir neapšaubāmi saprotams, ka pēc sūdzētāja 2002.gada 9.oktobra iesnieguma nr.564 saņemšanas Konkurences padomes Birojs patvaļīgi konstatējis, ka SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" darbībās nav Konkurences likuma pārkāpuma, un šī pieņēmuma ietekmē vispār nav analizējis un izvērtējis sūdzētāja iesniegumos ietverto informāciju.

Saskaņā ar Konkurences likuma 6.panta 1.daļu tikai Konkurences padomei – koleģiālai institūcijai (nevis birojam) ir tiesības konstatēt (vai nekonstatēt) Konkurences

likuma pārkāpumus. Konkurences padomes Biroja tiesības ir noteiktas Konkurences likuma 9.pantā.

Konkurences padomes lēmuma 10.punktā ir nostiprināts fakts, ka sūdzētāja iesniegtas informācijas un pierādījumu izvērtēšanas saturs, tā objektivitāte un lietas izmeklēšanas virzība ir bijusi atkarīga no Konkurences padomes Biroja amatpersonu subjektīva uzskata, ieņemtās pozīcijas un patvaļīga konstatējuma, ka SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" darbībās nav Konkurences likuma pārkāpumu. Pie šādiem apstākļiem sūdzētājs uzskata, ka Konkurences padome, izmeklējot lietu, ir pārkāpusi tiesību normas un objektīvās izmeklēšanas principu.

Konkurences padome konstatējusi, ka "Interinfo likumīgi izmanto 118 saturošās preču zīmes un attiecīgo katalogu lietotāji un pakalpojumu izmantotāji netiek maldināti". Konkurences padomes secinājumu "netiek maldināti" sūdzētājs uzskata par tik kļūdainu slēdzienu, ka grūti saprast, kā lēmuma pieņēmējs nonācis līdz šādam apsvērumam. Secinājumi balstās uz lēmuma 7.punktā minēto apstākļu izvērtējumu un likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 26.panta 1.daļu; apstākļiem, ka "saskaņā ar šā lēmuma 4.punktā minētā Līguma 3.1.punktu Lattelekom darbojas kā oficiāls tālruņu katalogu izdevējs" (tātad Konkurences padomes izpratnē katalogus izdod SIA "Lattelekom") un tādēļ nav maldinājuma fakta. Saskaņā ar likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 28.pantu, tikai tiesa var konstatēt vai preču zīme tiek izmantota likumīgi vai nelikumīgi. Konkurences padomes konstatējumam par preču zīmes 118 likumīgu izmantošanu nav juridiskas nozīmes lietā.

Būtisks ir Konkurences padomes apsvēruma, ka, ja "likumīgi izmanto 118 saturošās preču zīmes", tad "attiecīgo katalogu lietotāji un pakalpojumu izmantotāji netiek maldināti". Šis secinājums ir aplams. Arī likumīgs preču zīmes izmantojums (uz licences līguma pamata) var izraisīt maldinājumu un radīt nelabvēlīgas tiesiskas sekas. Saskaņā ar likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" 26.panta 7.daļu, "licences līgumu var atzīt par spēkā neesošu, ja preču zīmes izmantošana, ko veic licenciāts, ar nodomu vai bez tā, izraisa patērētāju maldinājumu par to preču vai pakalpojumu izcelsmi..., saistībā ar kuriem zīme tiek lietota".

Sūdzētājs 2003.gada 20.oktobra iesniegumā nr.648 informēja Konkurences padomi, ka Sadarbības līgums paredz SIA "Interinfo Latvijā" tiesības izmantot konkrēto preču zīmi tikai tam pakalpojumam, kuram preču zīme reģistrēta. Piemēram, preču zīmi "118 Internet uzziņas www.118.lv" SIA "Interinfo Latvijā" drīkst izmantot tikai interneta kataloga izveidei. Sūdzētājs minētajā iesniegumā norādīja, ka, pārkāpjot Sadarbības līguma noteikumus un likuma "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" prasības, SIA "Interinfo Latvijā" tālruņu katalogu marķējumā izmantojot ne tikai preču zīmi "118 Tālruņa katalogi", bet arī preču zīmes "118 Uzziņu dienests", "118 Interneta uzziņas www.118.lv". Šāda preču zīmju izmantošana ir nelikumīga un tā neatbilst godprātīgas komercdarbības praksei.

Sūdzētājs lūdza Konkurences padomi iegūt LR Patentu valdes atzinumu (pamats – Valsts pārvaldes likuma 54., 56.pants) par SIA "Lattelekom" preču zīmju izmantošanu kārtības atbilstību Sadarbības līguma noteikumiem un normatīvo aktu prasībām.

Sadarbības līgums paredz, ka preču zīmju izmantošanas tiesības SIA "Interinfo Latvijā" tiek piešķirtas, izsniedzot attiecīgas licences, kuras tiek reģistrētas patentu valdē. Faktu, ka Patentu valdē nav reģistrēts neviens licences līgums attiecībā uz preču zīmēm "118 Lattelekom uzziņu dienests", "118 tālruņu katalogi", "118 Informatīvie pakalpojumi" un "118 Internet uzziņas www.118.lv", apliecina Konkurences padomei iesniegtā Patentu valdes 2002.gada 8.jūlija izziņa nr.1-5.1/166N.

Sūdzētājs lūdza Konkurences padomi izvērtēt faktu, ka SIA „Interinfo Latvijā” lieto preču zīmi "118" visu valsti aptverošā tālruņu kataloga "Latvija + " marķējumā.

Sadarbības līgums paredz, ka šo preču zīmi var lietot tikai reģionālo katalogu marķējumā. Sūdzētājs norādīja, ka šāda SIA "Interinfo Latvijā" rīcība liecina par nodomu veikt lietotāju maldinājumu par kataloga "Latvija + " izcelsmi un Konkurences likuma 18.panta noteiktā negodīgas konkurences aizlieguma pārkāpumu. Tāruņu katalogu "Latvija+ " SIA "Interinfo Latvijā" izdod patstāvīgi, t.i. ārpus Sadarbības līgumā noteiktajām saistībām.

Konkurences padome sūdzētāja 2003.gada 20.janvāra iesniegumā nr.648 minētos faktus, kuri ir objektīvā saistībā ar lietas apstākļiem, nav izvērtējusi. Acīmredzot tādēļ, ka tie "runā pretī" Konkurences padomes ieņemtajai pozīcijai.

Lēmuma 8.punktā Konkurences padome norāda, ka "kā papildus pierādījumu sūdzētājs iesniedzis Latvijas Reklāmas asociācijas valdes viedokli (2002.gada 20.septembra nr.567) "par katalogu marķējumu", kurā tā atzīst maldināšanas iespēju". Latvijas Reklāmās asociācijas valde izsaka reklāmas jomas speciālistu atzinumu par SIA "Lattelekom" preču zīmes "118" lietošanas SIA "Interinfo Latvijā" izdoto katalogu marķējumā mērķi un iespējamām sekām. SIA "Interinfo Latvijā" rīcība, marķējot katalogus ar SLA "Lattelekom" piederošo preču zīmi "118" un logotipu, uzskatāma par reklāmas vēstījumu, kura nolūks ir veicināt SIA "Interinfo Latvijā" izdoto katalogu popularitāti. Pamatojot SIA "Interinfo Latvijā" izdoto tāruņu katalogu marķējumu, kurā izmantos SIA „Lattelekom” logotips un piederošā preču zīme "118", katalogu lietotāji par izdevēju var uzskatīt SIA "Lattelekom". Šāda uzskata veidošanos netieši veicina arī apstākļi, ka SIA "Lattelekom" taksofonos un klientu apkalpošanas centros pieejami tikai SIA "Interinfo Latvijā" izdotie tāruņu katalogi.

Saskaņā ar Konkurences likuma 18.panta 3.dalu, "negodīga konkurence var izpausties šādās darbībās, ja to rezultātā ir radusies vai varētu rasties konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana; 2) cita tirgus dalībnieka ... preču zīmes izmantošana, ja tas var maldināt attiecībā uz preču izcelsmi". Lai izpildītos šajā tiesību normā paredzētā pārkāpuma tiesiskais sastāvs, pietiek konstatēt faktus, ka "varētu rasties konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana" un "ja tas var maldināt attiecībā uz preces izcelsmi". Konkurences padome Latvijas Reklāmas asociācijas viedokli kā pierādījumu maldināšanas iespējai nav nedz izvērtējusi, nedz argumentēti noraidījusi.

Konkurences padomes lēmuma saturs liecina, ka Konkurences padome tā arī nav sapratusi, kas galu galā ir tāruņu katalogu izdevējs - SIA "Interinfo Latvijā" vai SIA "Lattelekom".

Lēmuma 4.punktā Konkurences padome norāda, ka "Lattelekom darbojas kā oficiālais tāruņu katalogu izdevējs" un ka "Lattelekom pats nodrošina brīvu pieeju šiem katalogiem taksofonos un norēķinu centros. Tādēļ nav pamatots sūdzētāja un LT iesniegumos apgalvotais, ka Interinfo ir ekskluzīvas tiesības izvietotas savus katalogus taksofonos un Lattelekom norēķinu centros". Tātad pēc Konkurences padomes uzskata, minētajās vietās tiek izvietoti SIA "Lattelekom", nevis SIA "Interinfo Latvijā" izdotie katalogi. Lēmuma 8.punktā Konkurences padome norāda, ka "Lattelekom darbojas kā oficiālais tāruņu katalogu izdevējs" un šī secinājuma pamata apgalvo, ka "attiecīgo katalogu lietotāji un pakalpojumu izmantotāji netiek maldināti". Turpretim, lēmuma 14.punktā Konkurences padome kā minēto tāruņu katalogu izdevēju norāda SIA "Interinfo Latvijā".

Fakts, ka reģionālos katalogus SIA "Lattelekom" vajadzībām izdod SIA "Interinfo Latvijā" ir vispārzināms. To apliecina: 2000.gada 19.maija starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgtais Sadarbības līgums, 1998.gada 23.aprīļa Līgums un 2001.gada 5.okotbra jaunais Līgums, kur par reģionālo katalogu izdevēju noteikts SIA "Interinfo Latvijā"; tāruņu katalogu 4.vāka apakšdaļā sīkiem

burtiem nodrukāta norāde par kataloga izdevēju: "Interinfo Latvija" SIA, Kr.Barona 5-2, Rīga, LV-1050.

Apstākļi, ka ziņas par kataloga izdevēju atrodamas tikai uz 4.vāka apakšējās daļas, turklāt drukātas ļoti sīkiem grūtiem (grūti pamanāmas), objektīvi apstiprina iespēju, ka lietotāji tiek maldināti par kataloga izdevēju. Informācijas, kas saistīta ar SIA "Lattelekom" un preču zīmi "118" lieliem un krāsainiem burtiem atrodama uz kataloga 1.vāka. Ja SIA "Interinfo Latvija" nebūtu minēto katalogu izdevējs, SIA "Lattelekom" nebūtu vajadzības nodot tiesības izmantot savu preču zīmi katalogu marķēšanai.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, sūdzētājs secina, ka Konkurences padome, kad tas ir bijis nepieciešams vajadzīgā secinājuma pamatojumam, par katalogu izdevēju ir uzskatījusi vai nu SIA "Lattelekom" (lēmuma 4., 8.punkts) vai arī SIA "Interinfo Latvija" (lēmuma 13.. 14.punkts) šāda manipulēšana ar konkrēto faktu neliecina, ka Konkurences padome būtu rīkojusies objektīvi un tiesiski.

Lēmuma 13.punktā Konkurences padome norāda, ka tā veikusi reklāmdevēju aptauju, "lai noskaidrotu, kādi faktori ietekmē viņu izvēli starp dažādu tālrunu katalogu un telefona un interneta un uzziņu dienestu reklāmas izvietojuma pakalpojumiem. Visi reklāmdevēji norādīja, ka izmanto visu lielāko minēto pakalpojumu sniedzēju iespējas un nedod priekšroku nevienam no tiem". Pamatojoties uz to, Konkurences padome secina: "tādēļ nav pamatots apgalvojums, ka preču zīmes "118" izmantošanas tiesības rada Interinfo priekšrocības reklāmdevēju piesaistē".

Šāds Konkurences padomes secinājums, kurš pēc būtības ir pretrunā ar Latvijas Reklāmas asociācijas valdes 2002.gada 20.septembra vēstulē nr.51 izteiktajam viedoklim, nesatur ziņas par pierādījumiem, uz kuriem tas balstīts. Lēmumā nav šī secinājuma pamatojuma.

Lietā nr. 110/02/05/2 ir tikai piecu reklāmdevēju atbildes. Tātad aptaujāti tikai piecu uzņēmumu pārstāvji, un lēmumā vārdu salikums "visi reklāmdevēji" bija jāmin "pieci reklāmdevēji". Sūdzētājs uzskata, ka Konkurences padome apzināti nav norādījusi lēmumā minēto aptaujāto reklāmdevēju skaitu, jo, to norādot, izdarītais secinājums būtiski zaudētu tā pamatojuma juridisko "svaru". Uz piecu reklāmdevēju sniegto ziņu pamata Konkurences padome, atbilstoši savai pierādījumu nozīmīguma izpratnei, nešaubīdamās ir noraidījusi sūdzētāja apgalvojumu, ka sabiedrībā tik plaši un aktīvi reklamētās un labi pazīstamās SIA "Lattelekom" preču zīmes "118" izmantošana rada SIA "Interinfo Latvija" priekšrocības reklāmdevēju piesaistē.

Vidēji viena tālrunu kataloga maksas klientu (reklāmdevēju) skaits pārsniedz 10 tūkstošus. Aptaujājot tikai 5 vai 0,05% no reklāmdevēju skaita, nav iespējams iegūt objektīvu informāciju, kurai lietā būtu svarīga juridiska nozīme. Turklāt aptaujas rezultāta ticamība ir atkarīga ne tikai no aptaujāto reklāmdevēju skaita. Var aptaujāt ļoti daudz respondentu un iegūt absolūti kļūdainu rezultātu. Lai iegūtu ticamu atbildi un maksimāli izslēgtu kļūdu iespējamību, jautājumi jāuzdod testu veidā, neuzvedinošā formā uzdot visus iespējamus un meklējamus atbilžu variantus, dodot atbildes sniedzējam iespēju izvēlēties un atzīmēt, viņaprāt, pareizo atbildi.

Konkrētā gadījumā, lai pārbaudītu, vai ir patiesi sūdzētāja apgalvojumi par SIA "Interinfo Latvija" priekšrocībām reklāmdevēju piesaistē tālrunu katalogam, reklāmdevējiem bija jāuzdod vienkāršs jautājums, atbildot uz kuru tiktu noskaidrots lietas izmeklēšanai būtisks fakts: "Vai preču zīmes 118 lietošana tālrunu katalogu marķējumā ietekmē vai neietekmē reklāmdevēju izvēli par labu SIA "Interinfo Latvija" izdotajiem tālrunu katalogiem?"

Iepriekš minēto apsvērumu un apstākļu dēļ sūdzētājs uzskata, ka Konkurences padomei vajadzēja uzdot reklāmdevēju aptaujas veikšanu neatkarīgiem speciālistiem (Konkurences likuma 7.panta pirmās daļas 1.punkts).

Konkurences padome nav izvērtējusi starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgtā Sadarbības līguma ekskluzīvo raksturu. Lēmuma 4.punktā Konkurences padome izvērtē 1998.gada 23.aprīlī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgto līgumu "Par tālruņu katalogu izveidošanu" (turpmāk tekstā – līgums" 1999. un 2000.gadā). Konkurences padome konstatē, ka "Līguma 3.punkts nosaka, ka līguma nosacījumiem nav ekskluzīva rakstura". Arī lēmuma 6.punktā Konkurences padome izvērtē šo pašu līgumu un secina, ka "Līguma nosacījumiem nav ekskluzīva rakstura: līgums nav uzskatāms par 1997.gada 18.jūnija Konkurences likuma 15.panta pirmā daļā noteiktā vienošanās aizlieguma pārkāpumu: šī līguma sekas nav konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana; līgums nepārkāpj arī pašlaik spēkā esošā Konkurences likumā noteikto vienošanās aizliegumu".

Šī "vecā", juridisku spēku zaudējušā līguma izvērtējumam nav juridiskas nozīmes konkrētajā lietā. 2001.gada 5.oktobrī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgts jauns līgums par reģionālo tālruņu katalogu izdošanu SIA "Lattelekom" vajadzībām. Ar šī jaunā līguma noslēgšanu 1998.gada 23.aprīļa Līgums pārjaunots un radīta jauna saistība starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā". Taču šis līgums vispār Konkurences padomes lēmumā nav pieminēts un izvērtēts.

SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" 2001.gada 5.oktobrī parakstīja nodomu protokolu par reģionālo katalogu izdošanu 2003.gadā. Pēc sūdzētāja rīcībā esošās informācijas, šis protokols bija jānoslēdz līdz 2002.gada 1.augustam. Konkurences padomes lēmuma 12.punktā norādīts, "kā Konkurences padomi informē Lattelekom 2003.gada 8.janvāra vēstulē nr.2-10/2, līgums par tālruņu katalogu izdošanu turpmākajam laika periodam nav noslēgts ne ar vienu uzņēmumu". Konkurences padome nav pārbaudījusi, vai starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" ir noslēgts līgums par reģionālo tālruņu katalogu izdošanu 2003.gadam, nav šo līgumu izvērtējusi.

Sūdzētājs nesaprot, kādēļ Konkurences padome ir izvērtējusi veco, juridisku spēku zaudējušo līgumu, kas ir līgums par pakalpojumu sniegšanu sabiedrisko pakalpojumu uzņēmuma SIA "Lattelekom" vajadzībām, kurš noslēgts uz Sadarbības līgumā noslēgtās vienošanās pamata. Sadarbības līgums Konkurences padomes lēmumā vispār nav izvērtēts. Sūdzētājs uzskata, ka Sadarbības līgums piešķir SIA "Interinfo Latvijā" ekskluzīvas tiesības izdot tālruņu katalogus SIA "Lattelekom" vajadzībām. Sadarbības līgums paredz SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" sadarbību informatīvo pakalpojumu sniegšanas jomā. Sadarbības līguma noteikumi paredz, ka līguma darbības laikā SIA "Lattelekom" ir pienākums iegādāties reģionālos tālruņu katalogus no SIA "Interinfo Latvijā".

Saskaņā ar 1994.gadā noslēgtā Jumta līguma starp Latvijas Republiku, SIA "Lattelekom" un Dānijas SIA "Tilts Communications" A/S pielikuma C – Vadības līguma starp SIA "Lattelekom" un Tilts Communications – 5.punkta 3.punktu "Lattelekom jāpiegādā bezmaksas drukāts alfabētiskais telefonsaraksts visiem lietotājiem" Tātad SIA "Lattelekom" ir pienākums piegādāt lietotājiem vienu reģionālo tālruņu katalogu komplektu. Viena komplekta cena, atkarībā no katalogu skaita, ir aptuveni LVL 200 000 (2002.gada tālruņu katalogu komplektu cena - LVL 198 000).

Pārtraucot katalogu iegādi no SIA "Interinfo Latvijā", SIA "Latteleko" patvaļīgi pārkāptu Sadarbības līguma noteikumu un tas varētu būt juridisks pamats līguma laušanai ar visām no tām izrietošajām SIA "Lattelekom" nelabvēlīgām sekām. Bez tam, iegādājoties vēl otru, absolūti nevajadzīgu katalogu komplektu, piemēram no sūdzētāja vai SIA "Latvijas Tālrunis", SIA "Lattelekom" nelietderīgi tērētu ievērojamus finansu līdzekļus.

Pie šādiem apsvērumiem, pamatots ir apgalvojums, ka SIA "Lattelekom" Sadarbības līguma darbības laikā reģionālos tālrunu katalogus iegādāsies vienīgi un tikai no SIA "Interinfo Latvijā". Konkurences padome šo apstākli nav izvērtējusi. Šo līgumu var lauzt tikai rakstiski, par to paziņojot otrai pusei 3 gadus iepriekš.

Lēmuma 9.punktā Konkurences padome ir norādījusi, ka "Eniro iesniegtie dokumenti nepierāda Lattelekom nepamatotu atteikšanos sadarboties ar citiem tirgus dalībniekiem informatīvo pakalpojumu jomā un līdz ar to arī Konkurences likuma pārkāpumu Lattelekom rīcībā". Saskaņā ar administratīvo procesu pierādīšanas pienākums ir uzlikts procesa virzītājam. Konkurences padomei bija tiesisks pienākums konstatēt nepieciešamos faktus un noskaidrot, vai SIA „Lattelekom” atsakās un ja atsakās, tad kādu iemeslu dēļ – objektīvu vai neobjektīvu slēgt ar citu uzziņu mediju tirgus dalībnieku – sūdzētāju līdzvērtīgu darījumu tam, kāds noslēgts ar SIA "Interinfo Latvijā" par reklāmas izvietojumu SIA "Lattelekom" uzziņu dienestā 118, Interneta portālā www.118.lv, reģionālo katalogu izdošanu, preču zīmes 118 izmantošanu, tālrunu katalogu izplatīšanu SIA "Lattelekom" taksofonos un norēķinu centros. Konkurences padome nav pieprasījusi nekādus pierādījumus attiecībā uz minēto atteikumu.

Sūdzētājs ar 2002.gada 8.maija iesniegumu nr.461 izteica SIA "Lattelekom" konkrētu priekšlikumu "sākt sarunas par konkurences ierobežojumu likvidēšanu un noslēgt līgumu ar sūdzētāju par SIA "Lattelekom" uzziņu dienesta izmantošanu, kā arī tālrunu katalogu izgatavošanu un izplatīšanu uz vienlīdzīgu ar SIA "Interinfo Latvijā" konkurences apstākļu un iespēju pamata". SIA "Lattelekom" 2002.gada 19.jūnija atbildes vēstulē nr.02-10/36 apliecināja nevēlēšanos noslēgt līgumu ar SIA "Interinfo Latvijā" konkurentu un veikt pasākumus, lai novērstu konkurences ierobežojumus uzziņu mediju tirgū.

Sūdzētājs uzskata, ka Konkurences likuma 13.panta izpratnē SIA "Lattelekom" kā monopolstāvokli telefonkomunikāciju pakalpojumu tirgū esošām uzņēmumam ir tiesisks pienākums rūpēties; lai tās rīcības dēļ netiktu ierobežota konkurence no SIA "Lattelekom" darbības un uzvedības atkarīgā uzziņu mediju tirgū; lai monopolstāvoklis netiktu ļaunprātīgi izmantots, par labu vienam šī tirgus dalībniekam; konkurences likuma 2.panta un 6.panta 1.daļas 1.punkta izpratnē Konkurences padomes tiešs pienākums ir uzraudzīt, kā tiek ievērots tirgus dalībnieka dominējošā stāvokļa ļaunprātīgs izmantošanas aizliegums. Konkrētā gadījumā kontrole no Konkurences padomes puses nav veikta.

No Konkurences padomes lēmuma 9. punktā iekļautā konstatējuma jāsecina, ka Konkurences padome uzskata, ka tikai tad, ja sūdzētājs būtu iesniedzis Konkurences padomes vērtējumā pieņemamus darījuma slēgšanas atteikuma pierādījumus, tad tie būtu pamats Konkurences likuma 13.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpuma konstatēšanai SIA "Lattelekom" darbībās. Sūdzētājs uzskata, ka nepieciešamie pierādījumi tika iesniegti. Tādēļ Konkurences padome sūdzētāja minētos faktus neuztvēra un neanalizēja ar administratīvā procesa virzītājam noteikto un nepieciešamo rūpību, kā rezultātā pieļāva patvaļīgu un kļūdainu faktu novērtējumu.

Lēmuma 2.punktā Konkurences padome norāda, ka saskaņā ar Jumta līguma "Lattelekom jāpiegādā bezmaksas drukāts alfabētiskais saraksts visiem lietotājiem". SIA "Lattelekom" pienākums ir nodrošināt sabiedrībai pieejamu informāciju par telefona abonentu numuriem, nevis reklāmas ievietošana. Var piekrist Konkurences padomes lēmuma 14.punktam, "ka reklāmas ievietošana tālrunu katalogos ir normāla uzņēmējdarbības prakse un jebkurš tālrunu katalogu izdevējs ir ieinteresēts ievietot katalogā reklāmu, lai gūtu peļņu šāda pakalpojuma sniegšanai". Bet būtība ir citā apstākļi – Sadarbības līguma radīto ierobežojumu konkurencei faktā.

Lēmuma 15.punktā Konkurences padome norāda uz sūdzētāja apgalvojumu, ka "tik ilgstoši paredzēta sadarbība ar vienu un to pašu SIA "Lattelekom" darbību saistītā uzziņu mediju tirgus dalībnieku jau pati par sevi ir pretrunā ar Konkurences likumu, jo nepieļauj konkurenci tur, kur tā iespējama". Šī "Ilgstošā sadarbība" paredzēta Sadarbības līgumā un tā bija jāizvērtē dalībnieku vienošanās aspektā, ko Konkurences padome nav darījusi. Konkurences padomei sevišķi rūpīgi bija jāizvērtē 2000.gada 19.maija Sadarbības līgums un tā radītās sekas.

Iepirkumu uzraudzības birojs ar 2003.gada 20.janvāra vēstuli nr. 1.-3.2/130, atbildot uz sūdzētāja 2002.gada 8.novembra iesniegumu nr.592, informēja, ka noslēdzot starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" 2002.gada 5.oktobra līgumu par tālruņu katalogu izgatavošanu nebija obligāti jāpiemēro likumā "Par būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumu sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" noteikto pretendentu atlases un piedāvājumu izvēles metodes, jo paredzamā līguma cena nesasniedza likuma 4.panta 3.daļā minēto summu LVL 250 000. Šajā daļā sūdzētājs nepiekrīt šim atzinumam, jo Sadarbības līgums paredz, ka kopējā katalogu līgumcena ievērojami pārsniedz LVL 250 000. Sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu iepirkumi veicami tā, lai sasniegtu likuma 2.pantā noteikto mērķi. 2.pants nosaka, ka likuma mērķis ir: panākt atklātumu un publiskumu būvdarbu veicēju, preču piegādātāju, iznomātāju un pakalpojumu sniedzēju izvēles laikā; nodrošināt konkurenci starp būvdarbu veicējiem, preču piegādātājiem, iznomātājiem un pakalpojumu sniedzējiem". Iepirkumu uzraudzības birojs uzskata, ka likuma mērķa un vispārīgo noteikumu ievēršanu var nodrošināt, piemērojot cenu aptauju un citas metodes.

Arī pati Konkurences padome lēmuma 15.punktā norāda, ka "šāda pretendentu atlase varētu notikt, piemēram, pirms katra jaunā kataloga izdošanas vai viena gada laikā paredzēto tālruņu kataloga izdošanas".

Iepirkumu uzraudzības birojs ar 2003.gada 20.oktobra vēstuli nr. 1.-3/130 informēja sūdzētāju, ka nosūtījis SIA „Lattelekom” vēstuli, kurā norāda "ka veicot iepirkumus, SIA "Lattelekom" visos gadījumos jāpiemēro likuma" Par būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumu sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" vispārīgie principi".

Konkurences padome 15.punktā "atzīst par nepieciešamu Lattelekom, izvēloties sadarbības partnerus universālā pakalpojuma saistību izpildei, organizēt pretendentu atlasīti, lai tiktu nodrošināta konkurence starp informatīvo pakalpojumu sniedzējiem, neatkarīgi no tā, vai darījuma apjoms sasniedz likumā "Par būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumu sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" noteikto sliekšni". Nekāds tiesisks pienākums gan lēmuma lemjošajā daļā SIA "Lattelekom" nav uzlikts.

Likums "Par būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumu sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" stājās spēkā 2000.gada 1.jūlijā. 2001.gada 5.oktobrī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgts līgums par reģionālo tālruņu katalogu izdošanu SIA "Lattelekom" vajadzībām 2002.gadam. Līgums noslēgts: nenodrošinot atklātumu un publiskumu pakalpojumu sniedzēju izvēles laikā: nenodrošinot konkurenci starp pakalpojumu sniedzējiem. SIA "Lattelekom" tādējādi nav ievērojusi likuma "Par būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumu sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" 2. un 4.pantā ietvertās tiesību normas.

SIA "Lattelekom" ar 2003.gada 8.janvāra vēstuli nr.02-10/2 ir informējusi Konkurences padomi, ka līgums par katalogu izdošanu turpmākajam laika periodam nav noslēgts ne ar vienu uzņēmumu, jo "SIA Lattelekom vēlas izvēlēties sadarbības partnerus atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem". Šāds SIA "Lattelekom" paziņojums netieši liecina, ka tā atzīst likuma pārkāpumu.

Sūdzētājs uzskata, ka pie šādiem lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem Konkurences padomei bija jāizvērtē 2001.gada 5.oktobrī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgtā līguma atbilstību Konkurences likuma prasībām. Bet šis jaunais līgums, kā jau iepriekš norādīts, Konkurences padomes lēmumā nav pieminēts.

Konkurences likuma 18.panta 2.daļā noteikts, ka "par negodīgu konkurenci uzskatāmas darbības, kuru rezultātā tiek pārkāpti normatīvie akti vai godīgas saimnieciskās darbības paražas un ir radusies vai varētu rasties konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana".

Sūdzētājam nav saprotams, kādu iemeslu, apsvērumu vai interešu dēļ laika periodā no 2002.gada 24.maija līdz 2002.gada 19.decembrim praktiski nav veiktas nekādas efektīvas izmeklēšanas darbības. Vienīgās darbības, kuras Konkurences padome veikusi šajā gandrīz 7 mēnešu laikā, ir četru informācijas pieprasījumu nosūtīšana tirgus dalībniekiem. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta 4.daļā noteikts, "ka valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu".

Tikai pēc Konkurences padomei adresētā sūdzētāja 2002.gada 25.novembra iesnieguma (sūdzības) nr.608 sākās zināmas aktivitātes no Konkurences padomes puses un galu galā, pēc sūdzētāja vērsšanās ar sūdzību pie Ministru prezidenta, Ekonomikas ministra un Valsts Civildienesta pārvaldes priekšnieka par Konkurences padomes prettiesisko rīcību lietas izmeklēšanā steidzami tika pieņemts lēmums lietā nr. 110/02/05/2.

Sūdzētājs uzskata, ka minētā lieta nav pienācīgi izmeklēta, tā ir izmeklēta pavirši. Konkurences padome nav izvērtējusi sūdzētāja iesniegtos pierādījumus un sniegtos paskaidrojumus, nav tos pārbaudījusi atsevišķu faktu "izraušana" no kopējā pārbaudīt nepieciešamo un izskaidrojamo faktu loka ir novedusi pie kļūdainiem secinājumiem. Konkurences padomes lēmums ir pieņemts, rupji pārkāpjot sūdzētāja procesuālās tiesības un garantijas.

Pie šādiem apstākļiem Konkurences padomes lēmums nav atzīstams par pamatotu un likumīgu un tas ir atceļams.

Savos paskaidrojumos Civilprocesa likuma 148.panta kārtībā Konkurences padome norāda, ka Konkurences padome 2003.gada 31.janvāri sakarā ar sūdzētāja 2002.gada 4.marta (iesniegums nr.423) un 2002.gada 21.augusta (iesniegums nr.518), un SIA "Latvijas Tālrūnis" 2002.gada 25.oktobra (iesniegums nr.148) iesniegumiem, pamatojoties uz Konkurences likuma 8.panta 1.daļas 2.punktu, 11.pantu, 15.pantu, pieņēma lēmuma nr.5 (protokols Nr. 4.,2.§) izbeigt lietas nr.110/02/05/2 izpēti, jo SIA „Lattelekom” un SIA “Interinfo Latvijā” darbībās Konkurences likuma pārkāpumi nav konstatēti.

Sūdzētājs sūdzībā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesu lūdz atzīt Konkurences padomes 2005.gada 31.janvāra lēmumu nr.5 (prot. Nr. 4. 2.§) par prettiesisku, sūdzētāja tiesības aizskarošu un lūdz to atcelt. Sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu sekojošu iemeslu dēļ:

Sūdzētājs sūdzībā apgalvo, ka Konkurences padome, izmeklējot lietu un pieņemot lēmumu, nav piemērojusi Ministru Kabineta 1995.gada 13.jūnija Noteikumus Nr. 154 "Administratīvo aktu procesa noteikumi" (turpmāk tekstā Administratīvo aktu procesa noteikumi) un ignorējusi minētajos noteikumos noteiktos valsts pārvaldes iestādes pienākumus, t.sk., īstenojusi netaisnīgu lietas izmeklēšanas procedūru nesaprātīgi ilgā laikā (gandrīz 11 mēneši), nav informējusi sūdzētāju par Konkurences padomes plānoto darbību un lietas procedūru, nav nodrošinājusi sūdzētāja tiesības būt uzklaušītam un izteikt viedokli par faktiem, kuri ir lēmuma pamatā, un līdz ar to ir

pārkāpusi Konkurences padomes juridiskās kompetences robežas, patvaļas aizlieguma principu un nav ievērojusi sūdzētāja procesuālās tiesības un tiesiskās garantijas.

Minētais sūdzētāja apgalvojums nav pamatots, tā kā neatbilst Konkurences padomes faktiskajai rīcībai un lietā nr.110/02/05/2 esošajiem materiāliem. Saskaņā ar Konkurences likuma Pārejas noteikumu 2.punktu līdz attiecīgo šajā likumā minēto Ministru kabineta noteikumu pieņemšanai, bet ne ilgāk kā sešus mēnešus pēc šī likuma spēkā stāšanās ir spēkā Ministru Kabineta 1997.gada 30.decembra noteikumi Nr.444 "Konkurences likuma pārkāpumu izskatīšanas kārtība", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu. Konkurences padome pēc 2002.gada 1.jūlija, kad spēku zaudēja minētie Ministru Kabineta noteikumi Nr.444, lietu, t.sk. lietas nr.110/02/05/2, izskatīšanā vadās pēc Administratīvo aktu procesa noteikumu normām. Šajos noteikumos, kā arī Konkurences likumā ir noteiktas iesniedzēja tiesības un Konkurences padomes Pienākumi, realizējot pārvaldes procesu. Sūdzētājs lietas izskatīšanas laikā ir informēt gan par Konkurences padomes piemērotajām tiesību normām, veicot lēmuma pieņemšanai nepieciešamo faktu konstatāciju, gan par Konkurences padomes lēmumiem, ko apliecina Konkurences padomes biroja 2002.gada 19.aprīļa vēstule nr.5-333, Konkurences padomes biroja 2002.gada 22.maija vēstule nr.5-455, Konkurences padomes biroja 2002.gada 4.oktobra vēstule nr.5-924 u.c. lietas materiāli.

Pretēji sūdzētāja norādītajam, Konkurences padome, ievērojot Administratīvo aktu procesa noteikumu 54. un 56.punktā minēto, nav liegusi sūdzētājam iepazīties ar lietu un lietas apstākļiem, kā arī tiesības uz informāciju par lietas izskatīšanas procedūru un ir devusi iespēju sūdzētājam izteikt savu viedokli par lietā nr.110/02/05/2 esošajiem materiāliem, ko apliecina Konkurences padomes biroja un sūdzētāja pārstāvju 2002.gada 5.decembra sarunu protokols lietā nr.110/02/05/2 un Papildinājumi un labojumi Konkurences padomes biroja un sūdzētāja sarunu protokolam lietā nr.110/02/05/2, sūdzētāja 2002.gada 4.decembra pilnvara nr.427 par iepazīšanos ar lietas materiāliem. 2003.gada 10.janvāra pilnvara nr.643, sūdzētāja Komunikāciju direktores Baibas Bīviņas 2003.gada 10.janvāra apliecinājums par iepazīšanos ar lietas nr.110/02/05/2 materiāliem un dokumentu saņemšanu.

Konkurences padome ir ievērojusi Administratīvo aktu procesa noteikumu 59.punktā noteikto lēmumu pieņemšanas termiņu lietā nr.110/02/05/2, ņemot vērā to, ka sūdzētājs atsauca savu 2002.gada 4.marta iesniegumu nr.423, pārvaldes process lietā par sūdzētāja 2002.gada 4.marta iesniegumu nr.423 izbeidzās ar iesnieguma atsaukšanu. Konkurences padome 2002.gada 22.augustā saņēma sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesniegumu nr.518 ar atkārtotu sūdzību par SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" sadarbības iespējamo neatbilstību Konkurences likuma normām un līdz ar to tika uzsākts jauns pārvaldes process un izpēte lietā par minēto iesniegumu. Sūdzētājs ar Konkurences padomes biroja 2002.gada 4.oktobra vēstuli nr.5-924 tika informēts par Konkurences padomes 2002.gada 25.septembri pieņemto lēmumu pagarināt sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesnieguma nr.518 izskatīšanu uz 6 mēnešiem. Konkurences padomes 2002.gada 25.septembra sēdē pieņemtais termiņa pagarinājums beidzās 2002.gada 22.februāri, t.i. pēc Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmuma nr.5 pieņemšanas.

Konstatējot, ka 2002.gada 19.maija SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" Sadarbības līgumā nav ietverti konkurenci ierobežojoši nosacījumi, Konkurences padome ir izvērtējusi Sadarbības līguma nosacījumus kontekstā ar sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesniegumā nr.518, 2002.gada 9.oktobra iesniegumā nr.564 un 2002.gada 25.novembra iesniegumā nr.608 norādīto informāciju un pierādījumiem un citiem lietā nr.110/02/05/2 esošajiem materiāliem.

Konkurences padome pretēji sūdzētāja teiktajam uzskata, ka Sadarbības līgums nav "šīs lietas kodols", bet gan papildus vienošanās 1998.gada 23.aprīlī noslēgtajam Līgumam par tālruņu katalogu izdošanu, lai turpinātu sadarbību informatīvo pakalpojumu jomā, "attīstot jau esošos un veidojot un sniedzot jaunus pakalpojumus" (Sadarbības līguma 1.1 punkts). Sadarbības līguma izpratnē informatīvie pakalpojumi aptver, "bet neaprobežojas ar tālruņa uzziņu dienestu un komercuzziņām, interneta uzziņu dienestu, drukātiem tālruņu katalogiem un tālruņu katalogiem uz kompaktdiskiem. WAP un elektroniskās komercijas pakalpojumiem" (Līguma 1.2. punkts). Sadarbības līguma nosacījumi nenosaka SIA "Interinfo Latvijā" ekskluzīvas tiesības izdot tālruņu katalogus SIA "Lattelekom" vajadzībām, kā arī nenosaka SIA "Lattelekom" pienākumu iepirkt tālruņu katalogus savām vajadzībām vienīgi no SIA "Interinfo Latvijā". Tāpat Sadarbības līgums nesatur SIA "Interinfo Latvijā" izņēmuma tiesības slēgt līgumus ar reklāmdevējiem par reklāmas ievietošanu SIA "Lattelekom" 118 uzziņu dienestā.

Sadarbības līgums nav vērtējams atrauti no iepriekšējās SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" darbības. Sadarbības līgums pēc būtības ir turpinājums un papildinājums iepriekšējai SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" sadarbībai, kas nostiprināta ar 1998.gada 23.aprīlī noslēgto Līgumu par tālruņu katalogu izdošanu. Saskaņā ar Sadarbības līguma 2.2. punktu SIA "Lattelekom" piešķir SIA "Interinfo Latvijā" tiesības izmantot uz SIA "Lattelekom" vārda reģistrēto preču zīmi "118 Lattelekom uzziņu dienests" un visiem pakalpojumiem, uz kuriem tā reģistrēta. Sadarbības līguma 2.7.punkts paredz, ka SIA "Lattelekom" piešķir SIA "Interinfo Latvijā" tiesības izmantot uz SIA "Lattelekom" vārda reģistrēto domēna vārdu www.118.lv. SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" Sadarbības līgumā vienojušās par preču zīmju "118 Informatīvie pakalpojumi" un "118 Internet uzziņas www.118.lv" kopīgu izmantošanu, kā arī par preču zīmes "118 Tālruņu katalogi" kopīgu izmantošanu, kuru paredzēts izmantot šādu drukātu tālruņu katalogu kopīgā izveidē: "Rīga, Rīgas rajons un Jūrmala", "Latgale", "Vidzeme", "Kurzeme" un "Zemgale", kā arī katalogiem uz kompaktdiskiem. Konkurences padome pamatoti secinājusi, ka SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" Sadarbības līgumā ietvertie nosacījumi attiecībā uz "118" saturošo preču zīmju izmantošanu ir atbilstoši preču zīmes licences līguma noteikumiem. Preču zīmju izmantošanu un aizsardzību regulē likums "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm", kura 26.panta 1.daļā noteikts, ka preču zīmes īpašnieks ir tiesīgs ar licences līgumu nodot citai personai savas preču zīmes izmantošanas tiesības attiecībā uz vienu precī, vairākām vai visām precēm, vienu pakalpojumu, vairākiem, vai visiem pakalpojumiem, kuriem zīme ir reģistrēta. Tādējādi SIA "Lattelekom" ir izmantojusi savas ar likumu noteiktās tiesības, kas loģiski izriet no iepriekšējās, acīmredzot – abas puses apmierinošās sadarbības tālruņu katalogu izdošanā.

Nemot vērā to, ka saskaņā ar 1998.gada 23.aprīļa līgumu par tālruņu katalogu izdošanu 3.1.punktu SIA "Lattelekom" ar 1994.gadā noslēgtā Jumta līguma starp Latvijas Republiku, SIA "Lattelekom" un Dānijas SIA Tilts Communications A/S pielikuma C -Vadības līguma starp SIA "Lattelekom" un Tilts Communications - 5.punkta 3.punktu "Lattelekom" "jāpiegādā bezmaksas drukāts alfabētiskais telefonsaraksts visiem lietotājiem". Tātad SIA "Lattelekom" ir pienākums piegādāt lietotājiem vienu reģionālo tālruņu katalogu komplektu. Saraksti no jauna jāizdod vismaz reizi 2 gados. SIA "Lattelekom" jāveic visi pasākumi, lai iespēju robežās nodrošinātu pilnīgu telefonsaraksta informāciju licencētajiem telefonkomunikāciju operatoriem un pievienotās vērtības pakalpojumu nodrošinātājiem. Šai informācijai jābūt pieejamai mašīnai nolasāmā formā, kad būs attiecīgā iespēja..."), SIA

"Lattelekom" ir tiesības izvēlēties, kam uzticēt katalogu izdošanu savā vārdā un nodot tiesības izmantot sev piederošo intelektuālo īpašumu – uz sava vārda reģistrēto preču zīmes.

Sūdzētājs savā sūdzībā norāda, ka Konkurences padome savā lēmumā nav sniegusi juridiskus argumentus, uz kuru pamata noraidīts sūdzētāja lūgums izvērtēt Sadarbības līguma izraisītās sekas, lietas izmeklēšanā iesaistot finanšu ekspertu.

Konkurences padome pamatojumu savai rīcībai sniegusi 2003.gada 31.janvāra lēmuma nr.5 10.punktā. Konkurences padome lietās noskaidro visus apstākļus, lai iegūtu pierādījumus pārkāpuma konstatēšanai vai lietas izbeigšanai. Konkurences padome uzmanīgi izvērtē pieprasāmās informācijas saturu un apjomu, jo nepamatotas un pārāk liela apjoma informācijas pieprasīšana ir pretrunā ar vispārējo tiesību normu – patvaļas aizlieguma principu, ka Konkurences padome var pamatot savu lēmumu ar tādiem faktiem, kuri nepieciešami lēmuma pieņemšanai, un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem. Līdz ar to attiecībā uz informāciju un finanšu eksperta pieaicināšanu, ko norāda sūdzētājs, Konkurences padome pamatoti secinājusi, ka minētā finanšu informācija un sekojošā analīze pierādītu tikai sūdzētāja un dažu citu tirgus dalībnieku salīdzinošo finansiālo stāvokli, nevis Konkurences likuma pārkāpumu. Finanšu rādītāju izmaiņas kā pārkāpuma sekas varētu vērtēt tikai tādā gadījumā, ja tiktu konstatētas kādas Konkurences likumā noteiktā pārkāpuma tiesiskā sastāva pazīmes un minēto izmaiņu cēloņsakarība ar iespējamo pārkāpumu. Bez tam, saskaņā ar Konkurences likuma 8.panta 7.daļu "norādījums par lietas izpēti uzsākšanu konkrētā gadījumā, kā arī par to, kādā veidā veicama izpēte vai pieņemams lēmums, Konkurences padomes priekšsēdētājam un tās locekļiem nevar dot ne Ministru kabinets, ne ekonomikas ministrs, ne citas personas".

Sūdzētājs sūdzībā tiesai apgalvo, ka arī likumīga SIA "Lattelekom" licencēto preču zīmju izmantošana no SIA "Interinfo Latvijā" puses var izraisīt maldinājumu un radīt nelabvēlīgas sekas un ka Konkurences padome nepamatoti nav konstatējusi Konkurences likuma 18.panta trešās daļas 2.punktā noteiktā negodīgas konkurences aizlieguma pārkāpumu SIA "Interinfo Latvijā" darbībās.

SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" tiesiskās attiecības reģionālo tālruņu katalogu izdošanai SIA "Lattelekom" vajadzībām nosaka 1998.gada 23.aprīļa SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" Līgums par tālruņu katalogu izdošanu un 2001.gada 5.oktobra SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" Līgums par reģionālo katalogu drukāšanu un izplatīšanu. SIA "Lattelekom" atbilstoši iepriekšminētā Jumta līguma noteikumiem ir pienākums nodrošināt reģionālo tālruņu katalogu pieejamību. Ekonomisko apsvērumu dēļ SIA "Lattelekom" nav izveidojis atsevišķu vienību savā struktūrā, kas, pildot ar Jumta līgumu SIA "Lattelekom" uzliktos pienākumus, sastādītu un izdotu tālruņu katalogus, bet gan izvēlēties uzņēmuma līgumu ar SIA "Interinfo Latvijā". Saskaņā ar Sadarbības līguma noteikumiem, SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" Sadarbības līguma 1.2.punktā norādīto pakalpojumu sniegšanai izmanto kopīgas preču zīmes "118 Informatīvie pakalpojumi". "118 Internet uzziņas www.118.lv". "118 Tālruņu katalogi", (turpmāk – preču zīmes 118). SIA "Lattelekom" piešķir tiesības SIA "Interinfo Latvijā" izmantot jau esošās, kā arī kopīgi radīt Jaunas preču zīmes, SIA "Lattelekom" ir visu preču zīmju 118 īpašnieks.

Konkurences likuma 18.panta 3.daļas 2.punktā noteikts, ka negodīga konkurence var izpausties kā "cita tirgus dalībnieka preču zīmes izmantošana, ja tas var maldināt attiecībā uz preses izcelsmi", ja tā rezultātā radusies vai varētu rasties konkurences kavēšana, ierobežošana vai deformēšana. Darbības, kas uzskatāmas par negodīgu konkurenci, atšķirībā no darbībās, kas ierobežo konkurenci kā tādu, kaitē un vērstas tieši pret konkurentu. Konkrētā gadījumā SIA "Lattelekom" ir piešķīris SIA "Interinfo

Latvijā" tiesības preču zīmju 118 izmantošanai. Līdz ar to SIA "Interinfo Latvijā" rīcība, marķējot katalogus ar preču zīmēm 118, kā arī izmantojot preču zīmes 118 citu pakalpojumu veikšanai nekādā veidā neaizskar SIA "Lattelekom" intereses. Šādas SIA "Interinfo Latvijā" darbības, izmantojot preču zīmes 118, ir pamatotas ar līgumiskajām attiecībām ar preču zīmju 118 īpašnieku 118 SIA "Lattelekom" un notiek ar preču zīmju īpašnieku piekrišanu, tādējādi nav uzskatāmas par negodīgu konkurenci. Bez tam Konkurences padome norāda, ka likums "Par preču zīmēm un ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm" ir speciālā norma, kas nosaka preču zīmju izmantošanas un aizsardzības tiesiskos ietvarus. Līdz ar to saskaņā ar šī likuma 26.panta 7.daļu un 28.panta 2.daļu strīdi, kas radušies reģistrētu preču zīmju lietojuma sakarā, t.sk. tie uz kuriem sūdzībā norāda sūdzētājs - par licenciāra nodotās preču zīmes izmantošanu, kas var izraisīt patērētāju maldinājumu, par licenciāra citai personai nodoto preču zīmju izmantošanas nosacījumu pārkāpumiem, ir Rīgas apgabaltiesas kompetencē. Ņemot vērā minēto, tiesības izvērtēt reģistrētu preču zīmju izmantošanas apstākļu atbilstību Konkurences likuma 18.panta noteikumiem, Konkurences padomei dod spēkā stājies tiesas nolēmums.

Konkurences padomes veiktā selektīvā reklāmdevēju aptauja parādīja, ka SIA "Lattelekom" preču zīmju "118" izmantošana uz SIA "Interinfo Latvijā" izdotajiem un SIA „Lattelekom” izplatītajiem katalogiem nav iemesls, lai tieši šiem katalogiem tiktu dota priekšroka. Vienādā mērā tiek izmantoti dažādu izdevēju katalogi.

Tā kā sūdzētājs savos iesniegumos ir lūdzis izvērtēt SIA "Lattelekom" un SIA Interinfo Latvijā" sadarbības nosacījumus attiecībā uz tālruņu katalogu izdošanu un izplatīšanu, Konkurences padome 2003.gada 31.janvāra lēmumā nr.5 pamatoti ir devusi savu vērtējumu par SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" 1998.gada 23.aprīļa Līguma par tālruņu katalogu izdošanu atbilstību Konkurences likuma 15.panta 1.daļas noteikumiem. Konkurences padomes pārbaudes veikšanai par līguma atbilstību Konkurences likuma normām nav noilguma. Līdz ar to, nav pamatots sūdzētāja apgalvojums, ka "Vecā", juridiski spēku zaudējušā Līguma izvērtējumam nav juridiskas nozīmes konkrētajā lietā.

Nav pamatots sūdzētāja apgalvojums, ka Konkurences padome ne ar vārdu nav pieminējusi un izvērtējusi Jauno līgumu. Līdztekus SIA „Lattelekom” un SIA "Interinfo Latvijā" 1998.gada 23.aprīļa līgumam par tālruņu katalogu izdošanu. Konkurences padome tās 2003.gada 31 .janvāra lēmumā nr.5 ir devusi savu vērtējumu arī par šī Jaunā līguma atbilstību Konkurences likuma 11.panta 1.daļas noteikumiem.

Sūdzētājs sūdzībā nepamatoti apgalvo, ka Konkurences padome nav izvērtējusi SIA "Lattelekom" darbību atbilstību Konkurences likuma 13.panta 1.punktā noteiktā aizlieguma pārkāpuma tiesiskā sastāva pazīmēm.

Konkurences padome 2003.gada 31.janvāra lēmuma nr.5 9.punktā, balstoties uz lietā nr. 110/02/05/2 esošajiem materiāliem, t.sk. sūdzētāja 2002.gada 8.maija vēstulē nr.461 ietvertu informāciju par priekšlikumu SIA "Lattelekom" uzsākt līdzīgu sadarbību, kāda ir SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā", kā arī SIA "Lattelekom" 2002.gada 19.jūnija vēstulē nr.02-10/36 sniegto atbildi, pamatoti secinājusi, ka SIA "Lattelekom" atbilde sūdzētājam nav vērtējama kā atteikums sadarboties, bet gan kā lūgums sniegt konkrētu sadarbības piedāvājumu un līdz ar to Konkurences padome pamatoti konstatējusi, ka sūdzētāja sniegtā informācija un dokumenti nepierāda SIA "Lattelekom" nepamatotu atteikšanos sadarboties ar citiem tirgus dalībniekiem informatīvo pakalpojumu jomā un Konkurences likuma 13.panta pārkāpumu SIA „Lattelekom” rīcībā.

Nav pamatota sūdzētāja norāde uz likuma par "Būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumiem sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" 2. un 4.pantā ietvertu

tiesību normu iespējamām pakalpojumiem SIA „Lattelekom” darbības, tā kā Konkurences padome neveic minētajā likumā ietverto normu uzraudzību. Saskaņā ar likuma par "Būvdarbiem, piegādēm, nomu un pakalpojumiem sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumu vajadzībām" 31.panta 3.punktu Iepirkumu uzraudzības birojs pieņem lēmumus par šā likuma un ar to saistīto normatīvo aktu pārkāpumu izbeigšanu un tās nosacījumiem.

Konkurences padome paskaidro, ka sūdzētāja sūdzībā norādītajā 2002.gada 20.janvāra vēstulē nr.648 ietverto informāciju Konkurences padome 2003.gada 31.janvāra lēmumā nr.5 nav izvērtējusi, jo nav saņēmusi šādu sūdzētāja vēstuli. Līdz ar to nav pamatots šāds sūdzētāja apgalvojums, ka tās 2003.gada 20.janvāra vēstulē nr.648 minētos faktus, kuri ir objektīvā saistībā ar lietas apstākļiem Konkurences padome nav izvērtējusi tādēļ, ka tie "runā preti" Konkurences padomes ieņemtajai pozīcijai.

Pamatojoties uz minēto un Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmumā nr.5 konstatēto, lūdz tiesu sūdzētāja sūdzību par Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmumu nr.5 noraidīt.

Sūdzētāja pārstāvji tiesas sēdē sūdzību uzturēja pilnībā un lūdza sūdzību apmierināt, atzīt Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmumu nr.5 par prettiesisku, sūdzētāja tiesības aizskarošu un uzlikt par pienākumu Konkurences padomei novērt pieļautos trūkumus. Sniedza paskaidrojumus, kas analogiski sūdzībā norādītajiem, papildus paskaidroja, ka Konkurences padomes lēmums ir nelikumīgs gan lietas izmeklēšanā pieļauto rupju procesuālo pārkāpumu dēļ, gan tādēļ, ka Konkurences padomes pasivitātes, vilcināšanās un tendenciozas rīcības dēļ pierādījumu iegūšanā un lietas faktisko apstākļu noskaidrošanā, tas pieņemts bez lietas apstākļu objektīvas un vispusīgas izmeklēšanas.

Atbilstoši valsts labas pārvaldības principiem un administratīva procesa pamatprincipam – personu tiesību ievērošanas principam, Konkurences padomei kā valsts pārvaldes iestādei piemērojamo tiesību normu ietvaros bija jārīkojas tā, lai veicinātu un nodrošinātu personu tiesību un tiesisko interešu aizsardzību. lai īstenotu tiesisku un taisnīgu lietas apstākļu noskaidrošanas procedūru. Konkurences padome tā nav rīkojusies. Tā ir rīkojusies tieši pretēji – pilnīgi ignorējusi sūdzētāja kā administratīvā procesa dalībnieka tiesības.

Administratīvo aktu procesa noteikumu 56.punktā noteikts, ka "pēc visu nepieciešamo faktu konstatēšanas un lietas dalībnieku uzklauššanas iestāde izvērtē lietas apstākļus un pieņem lēmumu par: ... administratīvā akta izdošanu. Tiesības būt uzklauštam ir lietas dalībnieka svarīgākā procesuālā tiesība un garantija. Šis Administratīvo aktu procesa noteikumu 54. un 56.punktā ietvertais Eiropas tiesību sistēmas pamatprincips nozīmē ne tikai to, ka persona var izteikties, bet arī to, ka šie izteikumi tiek izvērtēti un arī ņemti vērā, pieņemot lēmumu. Šī principa, šīs tiesību normas prasības neievērošana vienmēr rada administratīvā akta prettiesiskumu.

Publisko tiesību jomā attiecībā uz valsts pārvaldes iestādes rīcību, darbojas princips "atļauts ir tikai tas, kas noteikts ar tiesību normu". Administratīvo aktu procesa noteikumu 56.punktā ietvertā tiesību norma neatļauj iestādei izdot personai nelabvēlīgu administratīvo aktu, ja personai nav dota iespēja būt uzklauštai.

Pārsūdzētais Konkurences padomes lēmums pieņemts, nenodrošinot sūdzētājam iespēju īstenot tiesības būt uzklauštam un izteikt viedokli par faktiem un apstākļiem, uz ko pamatojas lēmums. Šāda Konkurences padomes rīcība ir klajā pretrunā ar tiesību normām un valsts labas pārvaldes un administratīvā procesa principiem. Tā ir iestādes patvaļīga rīcība, kas radījusi rupju sūdzētāja tiesību aizskārumu.

Saskaņā ar administratīvajā procesā piemērojamo tiesiskās palāvēības principu, persona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Līdz 2003.gada

14.februārim, kad sūdzētājs saņēma lēmumu, tas uzskatīja, ka lietā joprojām turpinās izmeklēšana un lieta ir faktu konstatēšanas stadijā. Šo paļāvību apliecina fakts, ka 2003.gada 13.februārī sūdzētājs ar vēstuli nr.660 lūdza Konkurences padomi informēt par lietas izmeklēšanas procedūru un plānotajām darbībām.

Atbilstoši Administratīvo aktu procesa noteikumu 56.punktam un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta 5. un 6.daļā noteiktajam, ka valsts pārvaldes pienākums ir ievērot personas tiesības un tiesiskās intereses un informēt par savu darbību personu, kuras tiesības un tiesiskās intereses īstenotā vai plānotā darbība skar vai var skart, sūdzētājs labticīgi paļāvās, ka, ievērojot likumu un pildot administratīvo aktu procesa uzdevumu – noskaidrot patiesību lietā. Konkurences padome pirms lēmuma pieņemšanas informēs par lēmuma pieņemšanai nepieciešamo faktu konstatēšanu un tādējādi dos iespēju sūdzētājam īstenot tiesības izteikt savu viedokli par šiem faktiem. Taču Konkurences padome uzskatīja, ka minētās tiesību normas uz to neattiecas.

Ignorējot Satversmes 104.pantā un likuma "Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 1.pantā noteikto, Konkurences padome nav sniegusi atbildes uz sūdzētāja 2002.gada 9.oktobra iesniegumu nr.564, 2002.gada 25.novembra atgādinājuma vēstuli nr.608. Ar minētajiem iesniegumiem sūdzētājs lūdza Konkurences padomi patiesības noskaidrošanai iegūt pierādījumus un lietas izmeklēšanā iesaistīt neatkarīgu finanšu ekspertu. Konkurences padomei bija tiesisks pienākums likumā noteikta termiņā atbildēt uz iesniegumiem un informēt par savu rīcību. Nesaņemot atbildi, sūdzētājs paļāvās, ka neatkarīgs finanšu eksperts lietas izpētē ir vai tiks iesaistīts un pieprasītie pierādījumi ir vai tiks iegūti. Diemžēl, kā vēlāk noskaidrojās, Konkurences padome, neinformējot par to, sūdzētāja lūgumus bija noraidījusi. Tā rīkojoties, Konkurences padome maldināja sūdzētāju.

Lietas izmeklēšana ilga gandrīz 11 mēnešus. Netaisnīga lietas izmeklēšanas procedūras īstenošana, pie tam tik nesaprātīgi ilgā laikā, kas nekādi neatbilst un nav samērojams ar to faktu kopumu, kuru Konkurences padome pēc savas iniciatīvas ir ieguvusi. Administratīvajā procesā nedarbojas sacīkstes, bet gan objektīvās izmeklēšanas princips. Tas nozīmē, ka iestādes pienākums ir darīt visu, lai noskaidrotu patiesību lietā. Faktu, kā Konkurences padome velējusies un centusies noskaidrot patiesību, apliecina izmeklēšanas gaita no 2002.gada 25.maija līdz 19.decembrim, kad vienīgās darbības, ko Konkurences padome veikusi ir četru pieprasījuma vēstuļu nosūtīšana un SIA "Interinfo Latvija", apmeklējums decembra sākumā. Tikai pēc sūdzētāja 2002.gada 25.novembrī iesniegtās sūdzības un pēc vēršanās pie Ministru prezidenta. Ekonomikas ministra un Valsts civildienesta pārvaldes priekšnieka ar sūdzību par Konkurences padomes prettiesisku rīcību – lietas neizmeklēšanu, lietā steidzami tika pieņemts lēmums.

Par nekvalitatīvu un neprecīzu Konkurences padomes darba organizēšanu, likuma "Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību iestādēs", izskatot sūdzētāja iesniegumu, Konkurences padomes priekšsēdētājam ar Ekonomikas ministra 2005.gada 19.marta rīkojumu nr.60 uzlikts disciplinārsods.

Paskaidrojumos tiesai Konkurences padome norāda, ka tā ir ievērojusi Administratīvo aktu procesa noteikumu 59.punktā noteikto lēmumu pieņemšanas termiņu, jo uz sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesnieguma nr.518 pamata tika uzsākts jauns pārbaudes process. Šāds apgalvojums ir maldīgs, jo jauns process lietā nebija uzsākts. Turpinājās process, kurš bija uzsākts uz sūdzētāja 2002.gada 4.marta iesnieguma nr.425 pamata. To nepārprotami apliecina pati Konkurences padome 2005.gada 51.janvāra lēmuma preambulā norādot, ka, "neskatoties uz to, ka SIA Eniro

Latvija savu sūdzību atsauca, Konkurences padome turpina lietas izpēti pēc savas iniciatīvas". To apliecina arī fakts, ka lietai ir sākotnēji piešķirtais nr.110/02/05/2.

Sūdzētājs vērsās Konkurences padomē ar lūgumu izvērtēt 2000.gada 19.maijā starp SIA "Lattelekom" un SLA "Interinfo Latvijā" noslēgto Sadarbības līgumu, t.i. tirgus ,dalībnieku vienošanos. Saskaņā ar Konkurences likuma 11.pantu šāda vienošanās ir aizliegta, jo tās mērķis un sekas ir konkurences ierobežošana uzziņu mediju tirgū, informācijas un reklāmas ievietošanā attiecīgajos medijos. Taču Konkurences padome Sadarbības līgumu nav izvērtējusi ne ekonomiskā, ne juridiskā aspektā, nevienu no minētā sadarbības līguma noteikumiem, ko apliecina Konkurences padomes lēmuma saturs. Vienīgais vērtējums un lēmumā ietvertais secinājums par sadarbības līgumu ir pieminēts Konkurences lēmuma 15.punktā, ka "Sadarbības līgums nesatur SIA "Interinfo Latvijā" izņēmuma tiesībās slēgt līgumus ar reklāmdevējiem par reklāmas ievietošanu SIA "Lattelekom" uzziņu dienestā". Bet Sadarbības līgums ir lietas "kodols", tās faktiskais pamats un lietas būtība. Tieši Sadarbības līguma, šīs vienošanās sekas ir konkurences ierobežošana uzziņu mediju tirgū un tas ir juridisks pamats citiem starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgtiem līgumiem. Tieši Sadarbības līgums pieļauj dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu no SIA „Lattelekom” puses un negodīgu konkurenci no SIA "Interinfo Latvijā" puses, jo rada šīs iespējas.

Sūdzētājs vērsās Konkurences padomē, kuras uzdevums saskaņā ar Konkurences likuma 6.panta 1.daļu ir uzraudzīt, kā tiek ievērots dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas, negodīgas konkurences un vienošanās aizliegums, lai tā rūpīgi un objektīvi izvērtētu Sadarbības līguma noteikumus un tā radītās sekas konkurencei konkrētā nozarē. Taču Konkurences padome to nav darījusi un prettiesiski izvairījies no Sadarbības līguma noteikumu izvērtēšanas, patvaļīgi atmetusi lietā tiesiski visnozīmīgākos faktus - līgumu, kura izvērtēšanai tika ierosināta administratīvā lieta.

Sūdzētājs uzskata, ka šādos apstākļos Konkurences padome Sadarbības līgumu vispār nav izvērtējusi, sūdzētājam Konkurences padomes lēmuma pārsūdzēšanas stadijā nav jānorāda, konkrēti kādus šī līguma noteikumus Konkurences padome nav vērtējusi, un nav jāpierāda, cik svarīga ir šo noteikumu juridiskā nozīme. Minētā Sadarbības līguma kontekstā ar uz tā pamata noslēgtajiem apakšlīgumiem un reālo konkurences situāciju uzziņu mediju tirgū bija jāizvērtē Konkurences padomei. Konkurences padomei lēmumā bija argumentēti jāpamato sadarbības līguma noteikumu atbilstība vai neatbilstība Konkurences likumam.

Papildus sūdzībā izteiktajam norādīja, ka Sadarbības līgums piešķir SIA "Interinfo Latvijā" ekskluzīvas tiesības informatīvo pakalpojumu sniegšanas jomā – konkrēti, SIA "Lattelekom" subsidēto un iepirkamo drukāto tālruņu katalogu izdošanā, tieši apliecina šādi Sadarbības līguma noteikumi: Līguma 1.1. un 1.2.punkts paredz SIA „Lattelekom” un SIA "Interinfo Latvijā" sadarbību drukāto tālruņu katalogu izdošanā. Līguma 4.2.punkts nosaka, ka puses var lauzt šo līgumu, rakstiski par to paziņojot otrai pusei trīs gadus iepriekš, gadījumā, ja otra puse ir pārkāpusi šo līgumu vai jebkuru no tā pielikumiem. Savukārt līguma 4.6. un 4.6.2.punkts paredz, ka līguma laušanas gadījumā 4.2.punktā minētajā 3 gadu periodā SIA "Lattelekom" būs aizliegts vienpersoniski izdot drukātos tālruņu katalogus. Minētie līguma noteikumi nepārprotami nosaka, ka drukāto tālruņu katalogu izdošana realizējama tikai sadarbībā ar SIA "Interinfo Latvijā". Tas ir tiešs un atklāts konkurences ierobežojums, tās nepieļaušana, ar ko ir pārkāpts Konkurences likuma 11.pantā noteiktais vienošanās aizliegums. Konkurences padomei minētais apstāklis bija jāizvērtē.

Sūdzētājs uzskata, ka Konkurences padomei bija jāsniedz paskaidrojumi tiesai par Sadarbības līguma neizvērtēšanas iemesliem. Tomēr Konkurences padome

rakstveida paskaidrojumos tiesai apgalvo, ka "tā ir izvērtējusi Sadarbības līgumu kontekstā ar sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesniegumā nr.564 un 2002.gada 25.novembra iesniegumā nr.608 norādīto informāciju un pierādījumiem lietā nr.110/02/05/2 esošajiem materiāliem".

Konkurences padomes lēmumā nav šāda izvērtējuma. Lēmumā nav juridiskas argumentācijas, formāla secinājuma par Sadarbības līguma atbilstību Konkurences likumam. To, ka Sadarbības līgums nav izvērtēts, apliecina arī tiesai iesniegtā Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra sēdes protokola kopija.

Konkurences padome ir vērtējusi un izdarījusi savus kļūdainos secinājumus šajā lietā, pamatojoties un juridiski spēkā neesošu 1998.gada 23.aprīlī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgto līgumu par tālruņu katalogu izdošanu 1999. un 2000.gadā. Attiecībā uz šo līgumu Konkurences padome lēmuma 6.punktā ir secinājusi, ka "līgums nepārkāpj arī pašlaik spēkā esošā Konkurences likumā noteikto vienošanās aizliegumu". Tam var piekrist, jo spēkā neesošs līgums nevar pārkāpt tiesību normā noteikto aizliegumu. Taču šādam secinājumam nav lielas nozīmes.

Paskaidrojumos tiesai Konkurences padome norāda, ka nav pamatots sūdzētāja apgalvojums, ka Konkurences padome ne ar vārdu lēmumā nav pieminējusi un nav izvērtējusi 2001.gada 5.oktobrī starp SIA „Lattelekom” un SIA “Interinfo Latvijā” noslēgto līgumu par reģionālo katalogu drukāšanu un izplatīšanu. Konkurences padome norāda, ka tā 2003.gada 31.janvāra lēmuma 6.punktā ir devusi savu vērtējumu arī par šī jaunā līguma atbilstību Konkurences likuma 11.panta 1.daļas noteikumiem. Taču lēmuma 6.punktā ir pieminēts tikai 1998.gada 23.aprīlī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgtais līgums, kas, saskaņā ar lēmuma 4.punkta norādi, lēmumā tiek minēts kā "Līgums".

Konkurences likuma 5.panta 6., 7., 8.daļā, kā arī šī panta 9.daļas 7.punktā minētās tiesību normas, to jēga un mērķa izpratnē, ir tiesisks pamats apgalvojumam, ka tā kā Konkurences padome lēmumu pieņem kā koleģiāla institūcija, saskaņā ar procedūru, kurā tiek piemēroti tiesas procesam raksturīgi pierādīšanas principi, un lēmumu balsojot pieņem padome piecu cilvēku sastāvā, kuri ir neatkarīgi, nav pakļauti rīkojumiem vai citādi ietekmēti attiecībā uz savu individuālo lēmumu; un tā kā likumā ir noteikts, ka padomes locekļi paraksta sēdes protokolu un padomes sēdes protokolam ir izšķiroši svarīga nozīme pieņemtā lēmuma tiesiskuma un pamatotības pierādījumam.

Padomes sēdes protokols ir procesuāls dokuments. Likumdevējs ir noteicis padomes pienākumu rakstīt sēdes protokolu ar mērķi, lai pēc ierakstiem protokolā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas stadijā būtu iespējams pārbaudīt vai padome, pieņemot lēmumu, sēdē ir pārbaudījusi visus lietā esošos pierādījumus, vai lēmums ir pamatots ar apstākļiem, kas tieši nodibināti padomes sēdē.

Padomes locekļu iekšējai pārliecībai pierādījumu novēršanas procesā jāveidojas un jāpamatojas uz padomes sēdē vienpusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem lietā esošiem pierādījumiem. Padomei lietā nedrīkst būt iepriekš pieņemts viedoklis, kam vēlāk, pēc sēdes, tiek pakārtoti lietas apstākļi. Padomes locekļiem tieši sēdes laikā jāpārbauda un jāizvērtē visi pierādījumi un lietas apstākļi, jāizsaka par tiem savs viedoklis un atbilstoši viedoklim balsojot, jāpieņem lēmums.

Padomes lēmuma 2., 3., 5., 7., 8., 10., 12.-15. punktos minētie apstākļi padomes sēdes protokolā vispār nekādā veidā nav pieminēti, tātad sēdē nav apspriesti, ne mazākā mērā nav padomes locekļu izvērtēti.

Konkurences padomes 2003.gada 31.marta sēdes protokols neapstrīdami apliecina, ka padomes lēmums nav pamatots ar lietas pierādījumiem un apstākļiem, kas nodibināti padomes sēdē. Līdz ar to Konkurences padomes lēmums ir prettiesisks.

Latvijas Republikas Satversmes 1.pants noteic, ka "Latvija ir neatkarīga demokrātiska republika". Satversmes tiesas 2000. gada 24.marta spriedumā lietā 04-07(99) secinājumu 3.punktā norāda: no Satversmes 1.pantā ietvertā demokrātiskas republikas jēdziena visām valsts institūcijām izriet pienākums savā darbībā, it sevišķi izdodot tiesību aktus, ievērot likumību, varas dalīšanu un veikt savstarpēju uzraudzību, ievērojot publiskās varas pakļautību likumam; Valsts pārvaldei demokrātiskā un tiesiskā valstī sabiedrības uzticētās funkcijas jāpilda godīgi, efektīvi un taisnīgi, tās rīcībai jāatbilst likumiem: pārvaldes iestādēm uzdevumus var dot dažādi, bet to īstenošana, izmantojot tiesiski atjaunos līdzekļus atbilstoši lietderības apsvērumiem, ir atstāta pašu iestāžu izlemšanai. Taču fakts, ka šīm iestādēm ir iespēja lietot diskreto varu, nedrīkst kalpot par attaisnojumu patvaļīgai darbībai, kā arī vispārīgo tiesību principu ignorēšanai.

Pamatojoties uz Latvijas Civilprocesa kodeksa 239.7panta 1.daļu, lūdz atzīt Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmumu nr.5 par prettiesisku, sūdzētāja tiesības aizskarošu un taisīt spriedumu par sūdzības pamatotību un Konkurences padomes pienākumu novērst pieļautos trūkumus.

Konkurences padomes pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina uz rakstiski iesniegtajos paskaidrojumos norādītajiem pamatiem, un lūdza sūdzību noraidīt un 2003.gada 31.janvāra lēmumu nr.5 atstāt spēkā. Papildus paskaidrojot, ka Konkurences padomes lēmumā 9.punktā izvērtēts fakts, ka SIA "Lattelekom" nav atteicies sadarboties ar sūdzētāju līdz ar to nav konstatēts Konkurences likuma 13.panta pārkāpums. 2000.gada 19.maija sadarbības līgums, kā arī papild vienošanās pie tā, ir izvērtēti līguma 7., 13., 15.punktā. Lēmuma 4., 6., 14.punktā ir izvērtēta 1998.gada 23.aprīļa līguma par katalogu izdošanu atbilstību Konkurences likuma nosacījumiem. Lēmuma 6.punktā dots novērtējums 2001.gada 5.oktobra līgumam, kas noslēgts pamatojoties uz Jumta līgumā paredzēto, ka SIA "Lattelekom" ir jānodrošina katalogu izdošana, izvēloties personu, kas to veiks.

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies sūdzētāja pārstāvju un Konkurences padomes pārstāvja paskaidrojumus, prokurora atzinumu, ka sūdzība ir apmierināma, uzskata, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma. Kā izriet no Konkurences padomes lietas nr. 110/02/05/02 materiāliem, 2002.gada 5.martā Konkurences padomē no sūdzētāja saņemts 2002.gada 4.marta iesniegums nr.423, lūdzot izvērtēt SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" sadarbības formas un konstatēt situācijas atbilstību Konkurences likumam, kā arī vienlīdzīgas konkurences apstākļiem uzziņu mediju tirgū. Ar savu 2002.gada 8.maija iesniegumu nr.459 sūdzētājs augstāk minēto iesniegumu ir atsaucis. Taču kā izriet no Konkurences padomes lietas nr.110/02/05/2, lietā netika pieņemts lēmums par lietvedības izbeigšanu. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka uzsāktais administratīvais process lietā tika turpināts pēc Konkurences padomes iniciatīvas, un uzskata par nepamatotu Konkurences padomes paskaidrojumos minēto apgalvojumu, ka pārvaldes process lietā par sūdzētāja 2002.gada 4.marta iesniegumu nr.423 izbeidzās ar iesnieguma atsaukšanu un pēc sūdzētāja 2002.gada 22.augustā saņemtā iesnieguma nr.518, lietā tika uzsākts jauns pārvaldes process.

Savukārt, 2002.gada 22.augustā Konkurences padomē saņemts sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesniegums nr.518, kurā sūdzētājs lūdz izvērtēt Konkurences likuma 11.pantā noteiktā aizlieguma pārkāpumu SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" darbībā; Konkurences likuma 13.pantā noteiktā aizlieguma pārkāpumu SIA "Lattelekom" darbībā; Konkurences likuma 18.pantā noteiktā aizlieguma pārkāpumu SIA "Interinfo Latvijā" darbībā, norādot, ka 2000.gada 19.maijā starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgts sadarbības līgums, kura mērķis un tiešas sekas ir konkurences ierobežošana uzziņu mediju tirgū. Bez tam, 2002.gada 11.oktobrī Konkurences padomē no sūdzētāja saņemta 2002.gada 9.oktobra vēstule nr.564, kas

iesniegta papildus sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesniegumam nr.518, kurā sūdzētājs sniedz informāciju par minētajā iesniegumā norādīto pārkāpumu tieši izraisītajām negatīvajām ekonomiskajām sekām SIA „Eniro Latvija” saimnieciskajai darbībai un konkurētspējai uzziņu mediju tirgū un tiem ekonomiskajiem labumiem, priekšrocībām un finansiāla rakstura ieguvumiem, kādus SIA “Interinfo Latvijā” guvusi un gūst nevis no savas veiksmīgi un efektīvi realizētas uzņēmējdarbības godīgas konkurences apstākļos, bet vienīgi pateicoties monopolstāvoklī esošā uzņēmuma SIA “Lattelekom” ekskluzīvajai labvēlībai un finansiālam atbalstam un tā rezultātā negodīgi iegūtam īpašam izņēmuma stāvoklim uzziņu mediju tirgū – iespējai veikt saimniecisko darbību ārpus konkurences spiediena un nepakļaujoties Konkurences likumā noteiktajam tirgus dalībnieku tiesiskajam noregulējumam. Kā arī šajā iesniegumā sūdzētājs lūdz Konkurences padomi., lai nodrošinātu lietas pareizāku izmeklēšanu, iesaistīt lietas izskatīšanā neatkarīgu finanšu ekspertu.

Saskaņā ar 2003.gada 31.janvāra Konkurences padomes lēmumu nr.5 nolemts izbeigt lietas izpēti par SIA “Eniro Latvija” 2002.gada 5.marta iesniegumu nr.110 un 2002.gada 22.augusta iesniegumu nr.518 un SIA “Latvijas Tālrunis” 2002.gada 25.oktobra iesniegumu nr.148, jo SIA “Lattelekom SIA” un SIA “Interinfo Latvijā” darbībās Konkurences likuma pārkāpumi nav konstatēti.

Saskaņā ar Konkurences likuma, kas stājās spēkā 2002.gada 1.janvārī, Pārejas noteikumu 2.punktu noteikts, ka līdz attiecīgo Ministru Kabineta noteikumu pieņemšanai, bet ne ilgāk kā sešus mēnešus pēc šā likuma spēkā stāšanās ir spēkā Ministru Kabineta 1997.gada 30.decembra Noteikumi Nr.444 “Konkurences likuma pārkāpumu izskatīšanas kārtība”. Tā kā noteiktajā sešu mēnešu termiņā šādi noteikumi netika izdoti, augstākminētie Noteikumi Nr.444 zaudēja savu spēku, un ņemot vērā, ka saskaņā ar Konkurences likuma 4.panta 1.daļu Konkurences padome ir valsts pārvaldes iestāde, tad Konkurences padomei saskaņā ar Ministru Kabineta 1995.gada 13.jūnija Noteikumu Nr. 154 "Administratīvo aktu procesa noteikumi" (turpmāk tekstā Administratīvo aktu procesa noteikumi), kas nosaka publisko tiesību subjektu administratīvo aktu procesu, administratīvajā procesā jāpiemēro šo noteikumu nosacījumi.

Saskaņā ar Administratīvo aktu procesa noteikumi 59.punktu noteikts, ka, ja pārvaldes process ierosināts uz iesnieguma pamata, lēmums jāpieņem – ilgākais sešu mēnešu laikā. Ņemot vērā, ka sūdzētāja iesniegums, uz kura pamata tika ierosināta un uzsākta administratīvā lietvedība, saņemts Konkurences padomē 2002.gada 5.martā, bet lēmums lietā pieņemts tikai 2003.gada 31.janvārī, tiesa uzskata, ka tādejādi Konkurences padome ir būtiski pārkāpusi administratīvās lietvedības nosacījumus un noteikto termiņu, kas noteikts no pārvaldes procesa uzsākšanas līdz administratīvā akta pieņemšanai. Līdz ar to, tiesa atzīst par nepamatotu Konkurences padomes apgalvojumu, ka administratīvais akts – 2003.gada 31.janvāra lēmums pieņemts ievērojot pārvaldes procesam noteikto termiņu.

Bez tam, Konkurences padomei kā valsts pārvaldes institūcijai saskaņā ar Likuma "Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 8.panta 1.daļu 15 dienu laikā vai 30 dienu laikā, ja bija nepieciešama papildu pārbaude, bija jāatbild uz sūdzētāja 2002.gada 9.oktobra iesniegumu nr.564 par neatkarīga finanšu eksperta iesaistīšanu lietas izpētē un 2002.gada 25.novembra iesniegumu nr.608 par atbildes sniegšanu. Kā izriet no Konkurences padomes lietas nr. 110/02/05/02 materiāliem, atbildes uz augstākminētajiem iesniegumiem sūdzētājam nav sniegtas. Tādejādi arī Konkurences padome ir ierobežojusi sūdzētāja Likuma "Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās" 9.pantā noteiktās tiesības pārsūdzēt saņemto atbildi. Tiesa uzskata, ka

minētais fakts ir nozīmīgs lietas pareizā un objektīvā izspriešanā, jo, ņemot vērā Konkurences padomes un sūdzētāja atšķirīgo viedokli par finanšu eksperta pieaicināšanas nepieciešamību lietā, sniedzot motivētu atbildi uz sūdzētāja pieteikto lūgumu, sūdzētājam likumā noteiktā kārtībā tiktu pausts Konkurences padomes viedoklis, ko sūdzētājam būtu tiesības pārsūdzēt, tādejādi nonākot pie objektīva lēmuma jautājumā par neatkarīga finanšu eksperta pieaicināšanas nepieciešamību lietā.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.pantu, kas nosaka valsts pārvaldes principus, 5.daļu valsts pārvalde savā darbībā ievēro labas pārvaldības principu; tas ietver atklātību pret privātpersonu un sabiedrību, datu aizsardzību, taisnīgu procedūru īstenošanu saprātīgā laika un citus noteikumus, kur mērķis ir panākt, lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses: 7.daļu valsts pārvaldes pienākums ir informēt sabiedrību par savu darbību; tas attiecas it īpaši uz to sabiedrības daļu un tām privātpersonām, kuru tiesības vai tiesiskās intereses īsteno tā vai plānotā darbība skar vai var skart. Bez tam, saskaņā ar Administratīvo aktu procesa noteikumu 56.pantu pēc visu nepieciešamo faktu konstatēšanas un lietas dalībnieku uzklausišanas iestāde izvērtē lietas apstākļus un pieņem lēmumu. Kā redzams no Konkurences padomes lietas nr.110/02/05/02 materiāliem, 2002.gada 5.decembrī ir notikušas Konkurences padomes Biroja un sūdzētāja pārstāvju sarunas – tikšanās, kas organizēta, lai noskaidrotu Biroja iegūto informāciju lietas izpētē uz ko sūdzētājs norādījis savos iesniegumos Konkurences padomei, kā arī sniegtu papildus informāciju par iesniegumos minēto informāciju. Pēc kā 2003.gada 31.janvārī pieņemts Konkurences padomes lēmums nr.5 par lietas izbeigšanu. Pie šādiem apstākļiem, kad sarunu laikā sūdzētājs netika informēts, par izpētes lietas pabeigšanu un lēmuma pieņemšanu, bet tam, ņemot vērā, ka lēmums pieņemts gandrīz divus mēnešus pēc tikšanās, tiesa uzskata, ka Konkurences padome ir pārkāpusi labas pārvaldības principu un nav ievērojusi savu pienākumu, informēt par lietas izpētes pabeigšanu lietā sūdzētāju, tādejādi garantējot sūdzētāja tiesības iepazīties ar visiem lēmuma pieņemšanai savāktajiem faktiem un tiesības sniegt savus paskaidrojumus. Tiesa uzskata, ka pirms lēmuma pieņemšanas, Konkurences padomei bija jāziņo sūdzētājam par to, ka lietā tiks pieņemts galīgais lēmums, un atkārtoti jāuzklausa sūdzētāja viedoklis, līdz ar to Konkurences padome ir pārkāpusi vispārējos administratīvās lietvedības noteikumu principus, kas noteikti Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta 5. un 7.daļā. Savukārt, saskaņā ar Valsts pārvaldes likuma 11.panta 2.daļu ja šā likuma 10.panta 5. un 7.daļā minētie tiesību principi netiek ievēroti, privātpersona (šā likuma 1.panta 11.punkta izpratnē fiziskā persona vai privāto tiesību juridiskā persona), kuras tiesības un tiesiskās intereses ir skartas, ir tiesīga prasīt to ievērošanu administratīvā procesa kārtībā. Līdz ar to, tiesa secina, ka šo principi neievērošana no Konkurences padomes puses ir būtisks administratīvā procesa pārkāpums.

Kā izriet no 2002.gada 5.martā Konkurences padomē no sūdzētāja saņemtā 2002.gada 4.marta iesnieguma nr.423 un 2002.gada 22.augustā Konkurences padomē saņemtā sūdzētāja 2002.gada 21.augusta iesnieguma nr.518, sūdzētājs lūdz izvērtēt SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" sadarbības formas un konstatēt situācijas atbilstību Konkurences likumam, kā arī vienlīdzīgas konkurences apstākļiem uzziņu mediju tirgū. Līdz ar to, Konkurences padomei bija jāizvērtē arī 2000.gada 19.maijā starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" noslēgtais sadarbības līgums. Kā izriet no Konkurences padomes lēmuma nr.5 7., 8., 13.punkta, Konkurences padome konstatē šāda līguma noslēgšanas faktu, kura mērķis ir turpināt starp pusēm pastāvošo sadarbību paplašinot sadarbības formas, un izvērtē līgumā ietvertos nosacījumus attiecībā uz preču zīmju "118" izmantošanu un tās atbilstību preču zīmes licences līguma nosacījumiem, taču nav dots kopumā šī līguma atbilstības vērtējums

Konkurences likuma nosacījumiem, kā arī nav izvērtēti sūdzētāja iesniegtie pierādījumi un veikta to analīze. Bez tam, lēmumā nav izvērtēts 2001.gada 5.oktobrī starp SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" parakstītais nodomu protokols par reģionālo tālruņu katalogu izdošanu SIA "Lattelekom" vajadzībām 2003.gadam, kā arī Konkurences padome nav pārbaudījusi vai šāds līgums ir noslēgts un nav izanalizējusi to. Saskaņā ar Administratīvo aktu procesa noteikumu 49.punktu pēc pārvaldes procesa ierosināšanas iestāde konstatē lēmuma pieņemšanai nepieciešamos faktus; 63.4.punktu administratīvā aktā jānorāda tā pamatojums. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka Konkurences padome savā lēmumā nav vispusīgi un objektīvi izanalizējusi visus lietas materiālos esošos faktus un nav devusi tiem savu novērtējumu, to pamatojot atbilstoši Konkurences likuma normām.

Pārējos sūdzētāja sūdzībā, Konkurences padomes paskaidrojumos un 2003.gada 31.janvāra lēmumā nr.5 norādītos apstākļus, kuros dots vērtējums SIA "Lattelekom" un SIA "Interinfo Latvijā" sadarbībai, tiesa uzskata par nelietderīgu analizēt, jo Konkurences padomes 2003.gada 31.janvāra lēmums nr.5 pieņemts pieļaujot būtiskus administratīvā procesa normu un vispārējo principu pārkāpumus, kas varēja novest pie neobjektīvu un nepareizu secinājumu izdarīšanas un lēmuma pieņemšanas minētajā lietā.

Pie šādiem apstākļiem, kad 2003.gada 31.janvāra Konkurences padomes lēmums nr.5 pieņemts pārkāpjot vispārējos augstākminētos administratīvās lietvedības principus un Latvijas Republikā spēkā esošos normatīvos aktus, kas nosaka administratīvās lietvedības kārtību, tiesa uzskata, ka saskaņā ar Latvijas CPK 239.⁷panta 3.daļas 2.punktu minētais lēmums ir atceļams pilnā apjomā un Konkurences padomei uzliekams par pienākumu novērst pieļautos pārkāpumus, t.i. atkārtoti izskatīt sūdzētāja iesniegumu par negodīgas konkurences pazīmēm SIA "Interinfo Latvijā" un SIA "Lattelekom" sadarbībā.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma Pārejas noteikumu 1.panta, Civilprocesa likuma 8., 97., 193.pantiem, Latvijas CPK 239¹., 239⁷.pantiem, tiesa

nosprīdē:

apmierināt SLA "Eniro Latvija", reģistrācijas nr.40003088406, sūdzību par Konkurences padomes prettiesisku lēmumu un atcelt Konkurences padomes 2002.gada 31.janvāra lēmumu nr.5.

Uzlikt par pienākumu Konkurences padomei novērst pieļautos pārkāpumus un atkārtoti izskatīt SIA "Eniro Latvija" iesniegumu par negodīgas konkurences pazīmēm SIA "Interinfo Latvijā" un "Lattelekom" sadarbībā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts tika sastādīts 2003.gada 25.novembrī.

Tiesnese: /paraksts/